

پیش درامد جدید ماهور

مصنف

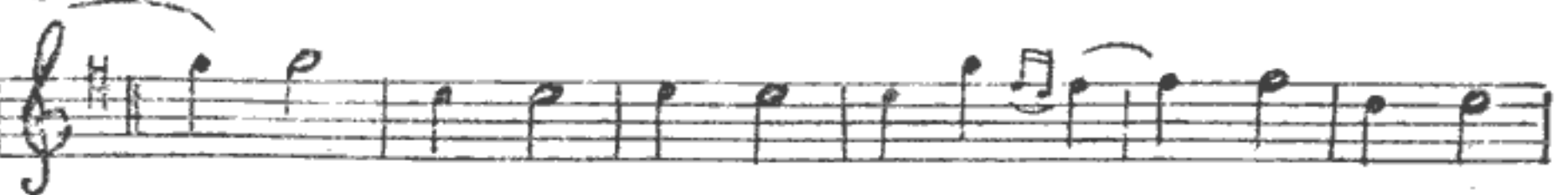
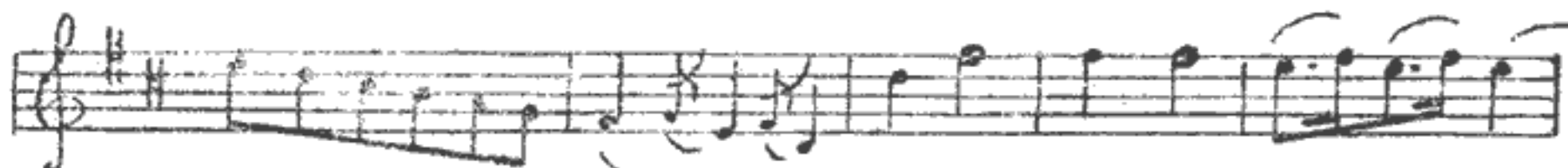
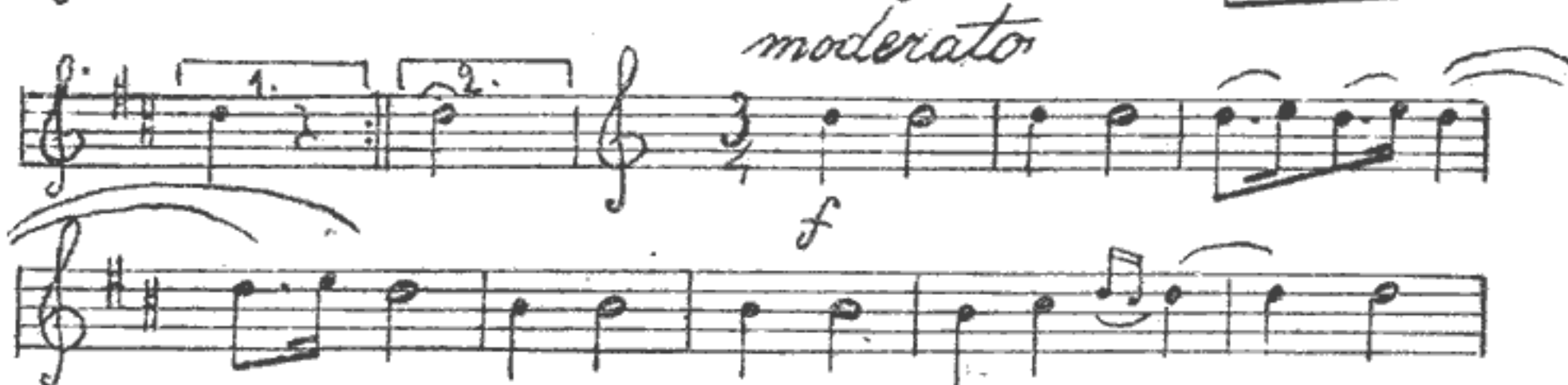
رکن الدین خان

پرنس درامده برای ویولون
نوت وسط

غلامرضا خان سالار معزز

allegretto, quasi andantino

ویولون
Violon

moderato

بخش دهم

اطلاعیہا و اوراق

www.adabestanekave.com

صحبت‌های علمی و ادبی

۶- پس از تمام شدن صحبت اگر مطلبی از مطالب آن برای کسی مجهول و غیر مفهوم باشد میتواند بطور اختصار فی‌الجمله سؤال بکند تا صحبت کننده جواب بدهد و اگر ایراد و تنقیدی داشته باشد باید بطور اختصار و بشكل مقاله نوشته بهیئت عامله بفرستد.

۷- صورت صحبت‌ها پس از داده شدن با ویرایشی بشكل رساله چاپ و بستنین توزیع خواهد شد. تنقیداتی که کتباً راجع بمطالب صحبت نوشته و بهیئت عامله فرستاده شده است نیز در ذیل همان صحبت چاپ می شود. تعیین لزوم چاپ صحبت و تنقیدات وارده بسته بتصدیق هیئت عامله است.

۸- مراسلات راجع بجمع صحبت‌های علمی و ادبی باید باسم آقای کاظم زاده رئیس هیئت عامله فرستاده شود.

رئیس هیئت عامله
یح. کاظم زاده

H. Kazem Zadeh
Charlottenburg
Waltstr. 28 II.

۱- برای نشر علوم و استفاده از نتایج تبعات و زحمات ارباب فضل و معرفت از طرف جمعی از ایرانیان یک مجمع صحبت‌های علمی و ادبی (کنفرانس) در برلین تشکیل داده شده است.

۲- هیئت عامله صحبت‌های علمی و ادبی اشخاص ذیل هستند: آقای میرزا فضلعلی آقای تبریزی - آقای میرزا محمد خان قزوینی - آقای میرزا محمد علیخان تربیت - آقای سید حسن نقی زاده - آقای میرزا محمد علیخان جمال زاده - آقای کاظم زاده.

۳- این هیئت تمام زحمات و مخارج راه انداختن این صحبت‌ها را بهمه گرفته است و هر کس داوطلب شرکت در هیئت عامله باشد میتواند کتباً تقاضا بکند.

۴- عجله در بازدم هر ماه فرنگی بکمر بیه از طرف یکی از ایرانیان یک صحبت علمی و ادبی بفارسی داده خواهد شد و هر کس مایل دادن صحبت باشد موضوع را بهیئت عامله پیشنهاد و تقاضا بکند تا وقت برای آن معین شود.

۵- صحبت‌ها حتماً باید نوشته شده و از روی آن خوانده شود.

صحبت‌های علمی و ادبی

ایرانیات برلین

صحبت دوم راجع به «تاریخ روابط ایران و روس در قديم الايام»

از طرف آقای سید محمد علیخان جمال زاده

در جمعه ۱۵ ماه نوامبر ۱۹۱۸ در ساعت هشت

در اطاق مخصوص :

Konditorei Lorenz, Kantstr. 140

رئیس هیئت عامله

ح. کاظم زاده

H. Kazem Zadeh

Charlottenburg

Waitzstr. 28 II

صحبت‌های علمی و ادبی

ایرانیات برلین

صحبت سوم

موضوع : «مدنیت قدیم ایران و مذهب زرتشت»

ناطق : آقای میرزا محمد علیخان تربیت

تاریخ : روز دوشنبه ۱۶ ماه نوامبر ۱۹۱۸ در ساعت پنج بعد از ظهر در

اطاق مخصوص : Konditorei Lorenz, Kantstr. 140

رئیس هیئت عامله

ح. کاظم زاده

H. Kazem Zadeh

Charlottenburg

Waitzstr. 28 II

صحبت‌های علمی و ادبی

ایرانیات برلین

صحبت چهارم

موضوع : «ادبیات فارسی و تکمیل آن»

ناطق : آقای میرزا فضایی آقا

تاریخ : روز جمعه ۱۷ ماه اکتبر ۱۹۱۹ در ساعت پنج بعد از ظهر در

اطاق مخصوص : Konditorei Lorenz, Kantstr. 140

رئیس هیئت عامله

ح. کاظم زاده

H. Kazem Zadeh

Charlottenburg

Waitzstr. 28 II

صحبت‌های علمی و ادبی

ایرانیان برلین

صحبت ششم

موضوع : «تلگراف بی سیم» (نمونه آن نشان داده خواهد شد)

ناطق : آقای عزت الله خان هدایت

تاریخ : روز سه شنبه ۱۵ ماه آوریل ۱۹۱۹ در ساعت پنج بعد از ظهر

در اطاق مخصوص : Konditorei Lohrenz, Kantstr. 140

H. Kazem Zadeh

Charlottenburg

Waitzstr. 28 II.

رئیس هیئت عامله

ح. کاظم زاده

صحبت‌های علمی و ادبی

ایرانیان برلین

صحبت هفتم

موضوع : «آذربایجان»

ناطق : آقای غنی زاده

تاریخ : روز جمعه ۳۰ ماه مه ۱۹۱۹ در ساعت پنج بعد از ظهر

در اطاق مخصوص : Konditorei Lohrenz, Kantstr. 140

H. Kazem Zadeh

Charlottenburg

Waitzstr. 23 II.

رئیس هیئت عامله

ح. کاظم زاده

صحبت‌های علمی و ادبی

ایرانیان برلین

صحبت هشتم

موضوع : «لزوم قوه لشکری در هیئت اجتماعی»

ناطق : آقای باور حبیب الله خان شبانی

تاریخ : روز دو شنبه ۳۰ ماه یونی ۱۹۱۹ در ساعت هشت بعد از ظهر

در اطاق مخصوص : Konditorei Lohrenz, Kantstr. 140

H. Kazem Zadeh

Charlottenburg

Waitzstr. 28 II.

رئیس هیئت عامله

ح. کاظم زاده

APPEL DU PEUPLE PERSAN

AU CONGRÈS INTERNATIONAL DES SOCIALISTES

RÉUNIS A STOCKHOLM EN ÉTÉ 1917.

MESSIEURS,

Il y a déjà longtemps qu'un certain nombre des puissances de l'Europe, dans l'intention de servir les éléments capitalistes et impérialistes respectifs de leurs pays, commencèrent la colonisation, l'annexion ou l'occupation des pays situés dans les quatre autres parties du monde. Résolues d'avance à ne reconnaître d'autre règle que leur propre volonté, et décidées à réduire à un asservissement politique et économique complet les peuples chez lesquels elles s'étaient implantées, ces puissances imaginèrent tout un système de prétendus principes et de lois aussi cruelles qu'arbitraires. C'est ainsi que les classes dominantes européennes qui, par suite du refus d'obéissance de leurs propres peuples, avaient dû renoncer chez elles au régime du despotisme, mais qui n'avaient perdu ni le souvenir ni le regret de leurs anciennes splendeurs, furent amenées à tourner leurs regards vers des peuples lointains dont l'asservissement leur semblait pouvoir se faire sans donner lieu à trop de récriminations, et dont la moindre velléité de résistance pourrait toujours être taxée de rébellion. Voilà comment les classes dirigeantes de l'Occident ont transporté en Orient l'esclavage, et en même temps, toutes les cruautés, tous les supplices et toutes les tortures du plus sombre moyen âge.

Messieurs, parmi ces malheureux pays, objets de la convoitise des impérialistes européens, la Perse fut un de ceux sur qui les chaînes forgées par l'intrigue et la perfidie pesèrent le plus lourdement. C'est pourquoi nous avons la ferme conviction qu'en mettant les nations européennes au courant de ce qui s'est passé et se passe encore dans notre patrie, et en faisant un tableau exact de sa situation réelle, la grande majorité de ces nations et tous les amis de la justice, de la liberté et du droit seront amenés à plaindre son triste sort, et alors, sans doute, la conscience de l'humanité, émue, touchée et indignée, lui rendra justice.

La nation persane est une des plus anciennes du monde, elle est l'unique survivante des peuples qui, jadis, firent fleurir la civilisation en Orient. Elle peut se vanter, depuis les âges les plus reculés, d'une race pure, d'une civilisation originale et d'une culture propre à elle. Elle a de tout temps donné la vie à des célébrités et des génies littéraires, scientifiques, politiques et artistiques. Elle a largement contribué au progrès de l'esprit humain et elle a laissé derrière elle un passé des plus glorieux.

Tous les écrivains européens et tous les voyageurs qui ont visité la Perse s'accordent pour dire que le peuple persan est éminemment doué d'intelligence, de talent et de génie productif. En outre, le peuple persan a donné et donne encore aujourd'hui, dans tout l'Orient, l'exemple de la tolérance et du goût, joignant aux finesses naturelles d'une culture plusieurs fois séculaires, l'hospitalité, la civilité et la douceur des mœurs patriarcales. Il a contribué dans une bien large mesure à la formation du patrimoine intellectuel du genre humain, et il a encore la capacité requise pour y contribuer, pourvu qu'on lui laisse cette liberté qui fait éclore le génie.

Ce peuple qui, sur le sol ancien de ses ancêtres, a formé, depuis les temps reculés, de Cyrus et de Zoroastre jusqu'à nos jours, une nationalité distincte, d'une homogénéité et d'une pureté parfaites, est devenu aujourd'hui l'objet des oppressions et des tortures de peuples qui n'ont avec lui aucun lien commun dans le passé, qui sont séparés de lui par des milliers de kilomètres, et qu'éloignent de lui encore davantage des différences profondes de race, de nationalité, de religion et de langue.

Il est vrai que, pendant les derniers siècles, il y eut un arrêt dans le progrès intellectuel et matériel de la Perse, mais au cours des dix dernières années, il s'y est opéré une grande révolution qui a inauguré une nouvelle ère de renaissance civile, politique et administrative. Ce mouvement, foncièrement national, dont les détails sont restés presque inconnus au public européen, devrait être mis cependant au nombre des révolutions les plus marquantes et les plus méritoires. L'effort unanime que déploya la nation persane pour renverser un régime despotique plusieurs fois séculaire fut tout simplement admirable dans ce qu'il renfermait d'esprit de sacrifice, de tact et surtout de respect irréprochable pour la vie et le bien des étrangers habitant le pays. Mais ce bel effort ne put porter ses fruits et fut étouffé aussitôt par nos deux grands voisins : la Russie et l'Angleterre. Ces deux puissances s'interposèrent devant le progrès et la liberté auxquels aspirait la Perse et surent empêcher toute réforme.

La Russie et l'Angleterre, par l'emploi systématique de toutes sortes d'intrigues, de menaces, d'ultimatums, d'expéditions militaires, de pendaisons et de persécutions, d'une part, et, d'autre part, par le resserrement des voies financières auxquelles la Perse aurait pu avoir recours, étouffèrent dans le germe les aspirations du peuple persan, et lui enlevèrent, au fur et à mesure, la plupart de ses libertés et de ses droits les plus essentiels.

La Perse venait à peine d'entrer dans la voie des réformes, que la Russie et l'Angleterre la lui fermèrent par une Convention, conclue en 1907, qui leur accordait, à chacune, une zone d'influence, et qui était, en réalité, le partage tacite de la Perse. Et dès lors, les deux puissances en question ne manquèrent aucune occasion pour intervenir dans les affaires de la Perse et lui faire sentir leur néfaste influence.

La Russie et l'Angleterre, à la date du 3 juin 1908, menacèrent le peuple persan, qui se préparait à résister aux mauvaises intentions du Schah (lequel ne voulait plus reconnaître la Constitution et le Parlement, d'user de la force armée s'il s'avisait de se porter au moindre acte de violence contre la couronne.

Nous souhaitons que cette Assemblée qui, pour nous, représente l'élite de l'humanité, élève sa voix, en faveur de notre infortuné pays, afin que cette voix soit entendue de toute la terre, et que la liberté soit enfin rendue à la Perse, qui, à l'aurore de son histoire, délivra les Israélites captifs à Babylone, et qui, dès le VIe siècle, accueillit à Ctésiphon, sa capitale, les philosophes persécutés et exilés de Byzance.

Si réellement les puissances qui parlent de protéger les peuples faibles et de combattre pour le principe des nationalités, lequel fut si éloquemment et si clairement exposé par un de leurs champions les plus attirés, le président de la grande démocratie qui vient d'entrer dans la guerre mondiale, — si réellement ces puissances sont sincères dans leurs déclarations, qu'elles en fassent l'application à une de leurs victimes, qui est dans le monde historique, le type le plus parfait et le plus indiscutable de la plus ancienne nationalité.

Le Congrès socialiste réuni en 1910, du 28 août à 3 septembre, à Copenhague, a pris, relativement à la question persane, une résolution, où il est dit entre autres :

« Vu que dès le commencement de la révolution persane, et par suite du traité anglo-russe, le gouvernement du Tzar a employé tous les moyens pour déjouer le mouvement constitutionnel ;

« qu'il est intervenu à plusieurs reprises et même avec la force armée, sous le prétexte de protéger l'ordre à la frontière et la vie de ses propres sujets, mais en réalité, pour entraver les efforts des démocrates persans ;

« que les troupes, ainsi que la police russe procédaient ouvertement, avec toutes les rigueurs, contre les révolutionnaires et leurs chefs ;

« qu'aujourd'hui encore, le gouvernement russe continue ses intrigues et ses provocations à l'aide de ses nombreux agents déguisés : qu'une partie considérable des troupes russes se trouvent encore sur le territoire persan, malgré les protestations réitérées de la part du Madjlis et du gouvernement de Téhéran.

« En résumé, vu que le tzarisme victorieux dans sa marche meurtrière contre la liberté dans l'intérieur de son empire, ne pouvant supporter le régime constitutionnel établi à ses deux frontières, tente systématiquement, et avec toute persévérance, de rétablir le système arbitraire en Perse et en Turquie ;

« Etant donné ces faits épineux, délicats et graves qui sont pour les deux jeunes démocraties de l'Orient un danger perpétuel, le Congrès engage instamment ou invite les partis socialistes en Europe d'employer tous les moyens en leur pouvoir pour mettre fin aux agissements réactionnaires du tzarisme. »

A présent, Messieurs, il semble que le tzarisme qu'on avait toujours donné comme responsable de tous les forfaits commis en Perse, soit renversé pour toujours ; il est à voir maintenant si le gouvernement actuel de la Russie, qui lui succède, cherchera à réparer les injustices et les horreurs commises en Perse par son prédécesseur, et à laver les traces sanglantes que le tzarisme y a laissées.

Les auteurs de la révolution russe qui viennent de triompher, et qui affirment être animés de sentiments socialistes et démocratiques, entendront-ils la voix de ce Congrès qui, à juste titre, doit être considéré comme la Cour Suprême où siègent les vrais justiciers de l'humanité, et, rendront-ils à la Perse cette liberté dont leurs devanciers l'ont dépouillée ?

Nous, Messieurs, quoique, comme vous venez de le voir, tous nos malheurs viennent de la Russie, nous sommes, aujourd'hui, disposés à devenir, sans haine ni rancune, amis du peuple russe, et, à être pour lui de bons et loyaux voisins. Nous sommes disposés à oublier le passé, si gros de souvenirs douloureux pour nous, et à tendre une main fraternelle vers les remplaçants du Tzar, pourvu que, eux aussi, oubliant le passé, brisent, de bonne grâce, les chaînes dont nos membres sont chargés, et nous traitent comme on doit traiter une nation indépendante et digne d'être libre.

Que votre assemblée, ô élite de l'Humanité ! ô représentants de la grande majorité de la masse humaine ! prononce son verdict sur le sort de notre pays ! Que votre voix fraternelle arrive aux Démocraties et aux démocrates de tous les pays, ainsi qu'à la Russie rajeunie et à la vieille Angleterre ! Qu'un souffle vivifiant de sympathie et de consolation arrive de votre part au prolétariat de la Perse, afin que le pauvre paysan de ce pays, en labourant son champ, la bêche à la main, puisse se réjouir à l'idée de savoir son droit et sa liberté défendus, à Stockholm, par les meilleurs éléments de la même Europe dont il n'a connu jusqu'ici que les horreurs et les calamités, et n'a vu que les canons et les potences !

Nous faisons, au nom du peuple persan, appel au présent Congrès International Socialiste, et nous le supplions de bien vouloir prendre une résolution au sujet de nos griefs et de prononcer sa décision, qui représentera le jugement de la grande force future du monde, sur la Perse, cet ancien pays d'Orient qui mérite au plus haut point la bienveillante attention et la haute justice de l'humanité entière !

TAQIZADEH

WAHID-UL-MULK

Députés au Parlement persan et leaders des partis constitutionnalistes,
délégués en Europe pour la défense de la cause persane.

Été 1917.

www.adabestaneke.com

Les capitalistes des bords de la Néva et de la Tamise cherchent à étouffer tout mouvement démocratique dans l'Asie centrale, et dans la poursuite de ce but, aucun moyen illégal ne leur répugne, aucune considération de morale ni d'honneur ne les arrête.

Jaurès, cet intrépide défenseur de la justice, cet ami des opprimés dont la voix puissante a retenti jusque dans les chaînes de l'Elbrouz, a prononcé, en 1910, les paroles suivantes, lors d'une discussion à la Chambre française, où il était question des malheurs de la Perse : « Messieurs, puisque la morale interindividuelle exige que les faibles et les vieillards soient objets du respect et de la vénération du public, pourquoi ce principe ne devrait-il pas trouver sa place aussi dans la morale internationale ? La Perse est un des plus anciens pays du monde, il faut qu'on soit animé, envers elle, de beaucoup de sollicitude et de respect ; qu'on la laisse tranquille, et même qu'on la soutienne au lieu de la torturer. »

La Perse, Messieurs, a produit Zoroastre, qui, plusieurs siècles avant Jésus-Christ, mit la culture de la terre ainsi que le labeur parmi les devoirs religieux et les bonnes actions.

La Perse a mis au monde le plus grand poète et littérateur de l'Orient, Saadi, qui en plein XIIIe siècle disait :

*Les fils d'Adam sont tous membres d'un seul et même corps,
Et le Créateur les a faits de la même substance ;
Quand la Destinée frappe de douleur un de ces membres,
Le repos fuit tous les autres.*

Ainsi, la Perse a été, de tout temps, animée d'esprit démocratique. De nos jours, de grands partis politiques s'y sont créés, dont les programmes, sur bien des points, sont conformes aux principes socialistes, et il est à croire que, n'étaient les interventions étrangères qui ont entravé le progrès de notre démocratie jeune et enthousiaste, elle aurait, à l'heure présente, conquis à sa cause la totalité du pays.

Messieurs, nous, les membres des partis constitutionnalistes persans, nous faisons tous nos efforts pour le maintien, en Perse, de la liberté de parole, de presse, de réunion, d'association et de grève, dans le sens le plus large que comportent ces mots, et nous entendons établir la liberté de conscience, afin de pouvoir, ensuite, par un développement pacifique, réaliser, d'une part, le progrès et la prospérité dont le pays a besoin, et améliorer surtout la condition du paysan ; et, d'autre part, sauvegardant notre pays, contre les convoitises étrangères, contribuer, dans la mesure du possible, au maintien de la paix universelle. Mais, pour que cet objectif soit atteint, il faudrait que toutes les chaînes qui paralysent nos efforts fussent brisées, et que l'indépendance du pays lui fût rendue, dans sa plénitude, sans que les étrangers puissent se mêler dans l'exercice de ses droits.

Nous demandons donc, en résumé, que la Convention anglo-russe de 1907, en tant qu'elle concerne la Perse, soit annulée ;

que la liberté politique et économique de la Perse lui soit rendue ;

que la Perse ait pleine liberté pour l'organisation de ses finances et de ses forces défensives ;

que le gouvernement persan recouvre son droit d'engager des conseillers étrangers de toute nationalité, comme il lui conviendra ;

que la Perse rentre dans son droit de contracter librement des emprunts en tout pays que ce soit ;

que la liberté douanière lui soit rendue, afin que le peuple persan ne soit pas forcé, dans sa consommation, à se voir piller par les capitalistes de Moscou et de Manchester, aux dépens de la classe ouvrière persane, réduite à la pire misère ;

que la Perse ait droit à la libre navigation sur ses mers limitrophes ;

que la Perse puisse profiter de sa richesse minérale, dont la Russie et l'Angleterre, par menace et par force, ont fait un monopole pour leurs ressortissants concessionnaires ;

que les concessions, les conventions et les contrats qui, en grand nombre et toujours par le moyen d'ultimatums et de menaces, ont été arrachés au gouvernement persan et sont devenus, pour ce dernier, des entraves dans l'exercice de ses pouvoirs essentiels soient annulés ;

et enfin, que l'indépendance entière et absolue de la nation persane, ainsi que sa libre évolution progressive et son développement pacifique lui soient assurés.

Messieurs,

Les grands penseurs du monde entier cherchent des moyens pour empêcher que les horreurs et les calamités inouïes de la présente guerre ne se renouvellent, et pour établir une paix universelle, durable et solide. Il ne faudrait pas, cependant, perdre de vue qu'on n'arrivera jamais à supprimer la guerre sans en supprimer préalablement et radicalement les causes. Il faudrait mettre au nombre des causes premières et principales de la guerre, l'impérialisme et la colonisation. La guerre ne sera supprimée qu'avec la suppression même de cette avidité et de cette rivalité qui poussent plusieurs grandes puissances à s'assujettir les faibles nations de l'Orient et à allumer ainsi chez les peuples opprimés, avec le désir passionné de reconquérir leur liberté perdue, des haines terribles qui chercheront à s'assouvir dans le sang des oppresseurs.

Cette considération trouve sa pleine expression dans la question persane : la Perse, par sa situation géographique, est propre, plus que tout autre pays, à être, dans l'avenir, le foyer de conflits entre les puissances européennes, comme elle a été, jusqu'ici, le centre de rivalités intenses, particulièrement entre la Russie et l'Angleterre.

La question persane, par l'intensité des rivalités en question, a continuellement assombri, depuis un siècle, l'atmosphère de la politique européenne ; et il est à croire que si elle ne devait pas recevoir aujourd'hui une solution définitive et entièrement favorable pour le peuple persan, le sol de la Perse, sous peu, deviendrait inévitablement, comme l'a été le sol de la Pologne, le champ d'autres guerres meurtrières et sanglantes.

La seule solution satisfaisante serait que la Perse devint, en Asie centrale, ce que la Suisse est en Europe centrale : maîtresse chez elle, capable de défendre ses droits et son indépendance et d'opposer une barrière aux convoitises étrangères.

Le peuple persan, voulant éviter l'intervention étrangère qui aurait porté atteinte à l'indépendance de son pays, se soumit aux ordres arbitraires de la Russie et de l'Angleterre; il s'ensuivit que le parti du peuple fut affaibli, le jeune Parlement bombardé (23 juin) par Liakhoff, officier russe au service du Schah, et la Constitution, fruit de tant de sacrifices, suspendue.

Le 7 avril et le 20 mai 1910, la Russie et l'Angleterre, par deux notes menaçantes, défendirent à la Perse d'accorder aux étrangers aucune concession « pouvant porter atteinte à leurs intérêts politiques et stratégiques » et, surtout, des concessions de voies de communication de toutes sortes, de lignes télégraphiques et de ports; et ainsi la privèrent encore d'une partie essentielle de ses droits.

En décembre 1911, le gouvernement russe, encouragé par le gouvernement de Londres, envoya à la Perse un ultimatum des plus impertinents et força le gouvernement persan à congédier les conseillers américains que celui-ci avait engagés pour ses finances et qui s'acquittaient consciencieusement de leur tâche. De plus, le gouvernement persan dut s'engager à ne plus prendre dorénavant à son service aucun conseiller étranger, sans le consentement préalable de ses deux dictateurs anglais et russe.

Le 18 février 1912, la Russie et l'Angleterre insistèrent auprès du gouvernement de Perse, sous menace d'une expédition militaire, pour que celui-ci reconnût officiellement la convention anglo-russe de 1907, en ce qu'elle concernait la question persane, et l'adoptât pour base de sa politique. Ce fut par la même occasion que la Russie et l'Angleterre privèrent la Perse du droit d'avoir une armée nationale, à l'exception d'un petit détachement, pour la formation duquel elle aurait préalablement à obtenir le consentement des deux puissances en question, dont elle serait tenue aussi de suivre les conseils quant aux détails de l'organisation.

Même l'affreuse guerre en cours ne mit pas de trêve à ces interventions inqualifiables. Le 4 août 1916, la Russie et l'Angleterre remirent au gouvernement persan une note ayant pour but d'établir leur contrôle absolu sur les finances et les forces armées du pays. Cette note exigeait: 1°) qu'une commission mixte, munie de pleins pouvoirs et composée de contrôleurs russes et anglais, en plus de quelques membres belges et persans, prit en main la direction des finances du pays, recettes et dépenses; 2°) que deux forces persanes fussent formées, chacune de 11,000 hommes, l'une au nord, par des officiers russes, l'autre au sud, par des officiers anglais. Le matériel et l'équipement, ainsi que le maintien des forces en question, seraient assurés, pendant la durée de la présente guerre européenne, par lesdites puissances.

Toutes les exigences énumérées ci-dessus étaient formulées dans un langage menaçant qui ne laissait aucun doute sur le fait qu'elles tendaient à dépouiller la Perse du reste de son indépendance.

La résistance passive que le gouvernement persan tenta d'opposer à ces propositions si outrageantes n'eut d'autre résultat que de provoquer, en janvier dernier, un nouvel ultimatum.

Les actes de violence énumérés ci-dessus ne sont que ceux dont la Perse a été victime au cours des dernières années: mais depuis deux siècles déjà, la Russie a porté systématiquement des atteintes à l'indépendance de la Perse, l'affaiblissant chaque jour davantage, et contrecarrant le moindre pas qu'elle voulait faire vers la réforme et la civilisation moderne. Les gouvernements successifs de la dynastie Romanow paraissent, sans exceptions, s'être inspirés, dans leur politique envers la Perse, de l'esprit du Testament attribué à Pierre le Grand.

En 1813, la Russie priva la Perse du droit de maintenir des forces navales sur la mer Caspienne.

En 1828, elle imposa à la Perse la Capitulation en faveur de ses sujets qui, dès lors, fussent-ils voleurs ou même assassins, ne sont plus justiciables de la juridiction nationale, et que le gouvernement persan a, tout au plus, le droit d'expulser de son territoire. L'exemple de la Russie fut suivi, en cette matière, par les autres puissances, qui réclamèrent à la Perse, à titre de nation la plus favorisée, les mêmes privilèges judiciaires et civiles que la Russie avait obtenus. Ainsi le gouvernement persan se trouva placé dans la situation la plus épineuse et la plus difficile dans toutes ses affaires intérieures.

La même année (1828), la Russie priva la Perse du droit de modifier ses tarifs douaniers.

En 1890, ce fut le droit de construire des chemins de fer et d'accorder des concessions s'y rapportant qui fut arraché au gouvernement persan.

En 1900, le gouvernement persan fut dépouillé, par les Russes, du droit de négocier des emprunts à l'étranger.

C'est ainsi que la Russie, par des moyens aussi déloyaux qu'injustes, notamment par l'extorsion de nombreuses concessions dont il serait trop long d'énumérer les détails, dépouilla systématiquement la Perse de presque la totalité des droits et pouvoirs, dont l'ensemble forme l'indépendance d'un pays, et livra le peuple persan à la misère.

Quant à l'Angleterre, elle fit, elle aussi, de nombreuses brèches à l'indépendance et aux droits de la Perse: la Banque anglaise de Perse fut seule autorisée à émettre du papier-monnaie, sans que le gouvernement persan eût aucun droit de contrôle; dans les provinces méridionales, les Anglais entrèrent directement en relations avec les chefs locaux, avec qui ils conclurent, indépendamment du gouvernement persan, des accords et des contrats divers; enfin, depuis la Convention de 1907, l'Angleterre participa, en Perse, à tous les agissements de la Russie.

Ces deux puissances sont aujourd'hui en train d'étouffer la Perse, d'y éteindre le dernier souffle de vie et de liberté, et de mettre un terme à l'existence déjà si précaire d'un pays qui ne demande qu'à vivre libre et indépendant.

Continuant les nombreuses annexions que, depuis le commencement du XVIIIe siècle jusqu'en 1828, ils avaient opérées dans les provinces du nord de la Perse, les Russes, en 1909, occupèrent militairement et sous des prétextes futiles les provinces les plus riches du pays, (Azerbaïdjan et Guilan). Le 1er janvier 1912 ils pendirent, à Tauris, un des foyers de la révolution persane, les chefs libéraux, de sorte que tous les autres partisans des réformes se virent forcés de s'expatrier. Les Russes n'agirent pas mieux avec les patriotes du Guilan (province sud-caspienne). A Méched, le 30 mars 1912, ils bombardèrent le sanctuaire le plus sacré du pays, qui, dans le monde musulman chiite jouit de la même vénération que le sanctuaire de Jérusalem auprès du monde chrétien.

En 1915 et 1916, les Russes envahirent presque la moitié de notre pays, répandant la terreur dans la capitale et forçant le gouvernement, à qui, pour ainsi dire, ils mirent le couteau sur la gorge, à donner satisfaction à leurs exigences éhontées et à abdiquer toute autorité.

L'Angleterre a, en tout ce qui précède, agi de connivence avec la Russie; et, à l'heure qu'il est, ses officiers procèdent, sans se soucier du gouvernement légal du pays, à la création d'une force persane dans les provinces du sud.

A la Nation Russe,

A Messieurs les Députés

de la Douma Russe,

Par la bouche de ses représentants, la Nation Persane fait appel à la conscience et aux représentants de la Nation Russe pour lui exposer les faits que voici :

Des correspondants de journaux ayant répandu en Europe, sur les événements de Perse, des nouvelles contradictoires et souvent faussées, la Nation Persane a jugé nécessaire d'envoyer aux Parlements de l'Europe une délégation de ses représentants pour éclairer l'opinion publique et lui démontrer la justesse de ses revendications légales en même temps que la droiture de sa conduite.

Après le renvoi du Parlement Persan sous les bombes réactionnaires, la camarilla et les fonctionnaires de la Cour ont amené par leurs massacres et leurs pillages une anarchie complète dans toutes les provinces de la Perse. Aucune sécurité n'existait plus pour les indigènes ni pour les étrangers.

C'est pour la simple restauration de la sécurité publique autant que pour la revendication de ses droits parlementaires que la Nation Persane s'est décidée à la lutte légale et que depuis onze mois elle l'a soutenue.

Toute l'Europe, par les yeux de ses représentants et fonctionnaires, a pu constater que les actes de la Nation Persane ont été sans reproches. Les petites provinces qui sont encore sous l'oppression de la Cour restent dans une anarchie complète ; les grandes provinces qui se sont libérées et qui se sont vouées au service de la Nation possèdent, grâce aux conseils locaux, une administration régulière légalement organisée suivant les principes occidentaux ; dans les provinces qui sont sous la tyrannie du gouvernement ni paix civile, ni commerce, ni même relation de vie possible, tandis que dans les autres, l'ordre, la tranquillité et le trafic quotidien règnent.

۱۹۱۵

Les fonctionnaires des nations européennes qui résident en Perse ont rendu, par écrit, leurs témoignages de la bonne conduite des défenseurs de la Nation Persane.

Nous mettons sous les yeux du public les attestations écrites de ces témoignages. Les Conseils locaux ont partout assuré la sécurité des personnes et des échanges, ils ont pris partout la protection des sujets et des intérêts étrangers.

C'est alors pourtant que deux puissances ont cru nécessaire d'envoyer des bateaux et des troupes dans les eaux et sur le territoire persan, afin de rouvrir les routes, de rétablir l'ordre et d'aider les représentants de la Nation dans leurs revendications légales. Telles étaient les déclarations officielles, mais, malheureusement, les actes en ont beaucoup trop différé. Une garnison étrangère s'est installée à Tabriz, les mesures de répression d'un Général étranger, contrairement aux ordres de son gouvernement, ont exaspéré toute la Nation.

Aujourd'hui, voyant ses droits usurpés et ses enfants martyrisés par la Cour, son sol envahi par l'Étranger, la Nation Persane incline aux résolutions dernières. Si l'occupation militaire et les mesures de répression brutale continuent, l'Europe du xxe siècle aura causé par ses agissements ou par sa complicité le massacre de tout un peuple.

L'Europe civilisée laissera-t-elle sans aide une nation martyrisée qui veut se régénérer ?

Nous prions les Représentants de la Nation amie et voisine d'intervenir auprès de leur Gouvernement, au nom de la souveraineté populaire, pour mettre fin à de pareils actes afin d'éviter des complications plus graves.

MEAZEDES-SELTÉNÉ, Député de Téhéran.

Docteur ISMAÏL KHAN, Délégué et Conseiller du Rescht.

MIRZA MOHAMED ALI KHAN, Délégué de Tabriz.

PERSIA AND THE PERSIANS.

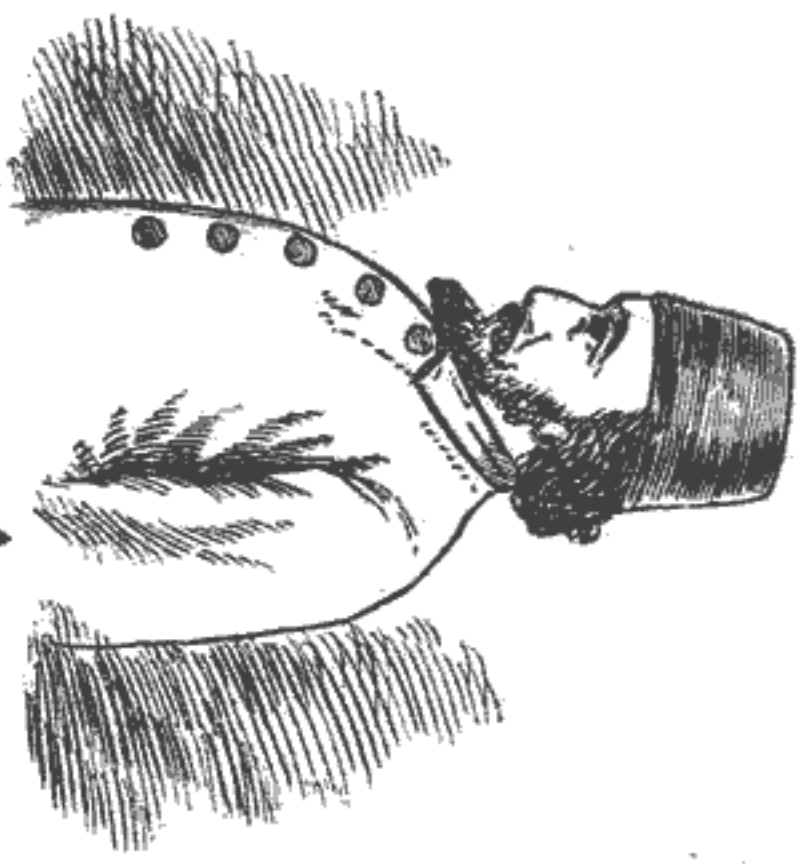
Very few Americans can visit Persia, but Persia has come to our shores in the person of some of its sons and daughters, and the people of this metropolis are to have the opportunity to study Persian life in a very practical and interesting way.

Rev. W. R. Stocking, who was born in Persia, where his parents resided 16 years, and who has spent seven years of mature life in that wonderful country, assisted by Professor Abraham Yohannan and Rabbi Yarrow Nesan, both natives of that land, and now pursuing advanced studies in this country, will give a series of graphic illustrations of their native land, presenting a *Complete Panorama* of life in Persia, including Stereopticon views, landscapes, household utensils, agricultural implements, samples of arts and manufactures, full costumes for a dozen or more persons, a wedding scene, burial, etc., etc. In fact, the course of three entertainments will give a very complete idea of Persia and its people, its government, institutions, laws, etc.

SCHEDULE OF THE PERSIAN ENTERTAINMENTS.

The *first* entertainment will describe the physical aspects of the country, surface, climate, and productions, etc. Its manufactures and crude implements will be illustrated by pictures and models.

In the discussion of the Government, Courts of justice, punishment of criminals, etc., the details of the court will be delineated by the presence of the Judge in his hall of justice, with his attendants, before whom the culprit will be brought, and who after receiving sentence will be

حاج میرزا حسن قلی خان

HIS EXCELLENCY,

Hojah Meerza Hassan Ghooley Khan,

First Minister to the United States

FROM THE COURT OF PERSIA.

—————

HOJAH MEERZA HASSAN GHOOLEY KHAN'S Men have come, and will give a most lifelike and striking epitome of Persia, the land of the Sun. They will describe its physical, social, and religious life: its grand mountains, sparkling rivers, and vast plains: its strange customs, and gay dresses, its weird songs, and its unique religious ceremonies.

bastinadoed in the presence of the Judge. The entertainment will close with a stereopticon exhibition of Persian views.

The *second* entertainment will deal with the domestic life of the people, showing how they build, live, eat, sleep, talk and sing. The family life; Children, their toys and games; Salutations; Girlhood, Womanhood; Betrothal and Marriage. This entertainment will close with a grand Wedding procession and ceremony, in which half a score persons in full Persian costume will participate, giving the most striking Oriental scene ever witnessed in this country.

The *third* entertainment will have special reference to the Religions of Persia, with an elaborate delineation of the tragedy of "Houssein," a Persian Sacred drama. This is one of the most remarkable products of any religion, and the caste with its crude accessories together with the religious frenzy, portrayed by the actors, who depict the various adventures of the

SACRED FAMILY OF THE TENT.

makes the effect most weird and thrilling. The Muezzin, Mohammedan call for prayer, and the weird chants of the ancient churches, as well as the howling Dervishes, will all be portrayed. A Persian Khan, or Nobleman, and Serwant, Judge, Mullah, Dervish, Shepherd, Huntsman, Koordish chief, Koordish lady, women veiled and without veils, and children, will all be represented by living persons on the platform during these Entertainments.

—MATH—

ASSOCIATION HALL,

23d Street and Fourth Ave.

Monday, Tuesday and Wednesday Evings, Nov. 26, 27, 28.

BEGINNING AT 8 O'CLOCK.

Single Ticket, 50 Cts. Course Tickets, with Reserved Seat, \$1.00.

CHILDREN UNDER 12 YEARS, HALF PRICE.

For sale at N. Y. Sunday School Association Rooms,
304 Fourth Avenue, near 23d Street and at Brentano's,
No. 3 Union Square.

These entertainments are very instructive, giving a most complete,

OBJECT LESSON ON PERSIA,

such as no teacher or pupil can afford to miss. They will throw much light upon the Bible lands and scenes. They cannot fail to interest and amuse everybody.

SPECIAL RATES GIVEN TO SUNDAY SCHOOLS.

Secondly, negotiations arising out of the Anglo-Russian Agreement must not violate the integrity and independence of Persia.

"Sir Edward Grey also observes that hitherto antagonism has existed between England and Russia, each of whom has endeavoured to prevent the continuance of the other in Persia, and had this antagonism been prolonged in the present uncertain state of Persia, one or both of these two Powers might have been tempted to interfere in the internal affairs of Persia, so as not to allow the other to profit by the existing state of things, or to profit by it to the detriment of others. The object of the present negotiations between England and Russia is to prevent such difficulties from arising between them, and these negotiations are in truth in no wise directed against Persia, as M. Isvolsky has clearly explained to the Mushíru'l-Mulk, saying, 'Neither of the two Powers seeks anything from Persia, so that Persia can concentrate all her energies on the settlement of her internal affairs.' Both Ministers are entirely in accord as to the policy of non-intervention in Persia, and have left no possible ground for doubt in the matter. M. Isvolsky's words, which include the intentions of England, are as follows:—'Russia's general principle will be to refrain from any kind of intervention in the internal affairs of other countries so long as nothing injurious to her interests is done; and it is quite impossible that she should deviate from this principle in this present case.'

"As to the reported partition of Persia between Russia and England, concerning which it is asserted that the two Powers above mentioned wish to define spheres of influence for themselves, Sir Edward Grey and M. Isvolsky have explicitly declared that these reports have no foundation. What the two Powers desire is to come to an agreement which will prevent future difficulties and disputes from arising, by guaranteeing that neither Power will aim at acquiring influence in those parts of Persia which are adjacent to the frontier of the other. This Agreement is injurious neither to the interests of Persia nor to those of any other foreign nation, since it binds only England and Russia not to embark on any course of action in Persia

calculated to injure the interests of the other, and so in the future to deliver Persia from those demands which in the past have proved so injurious to the progress of her political aspirations. This is what M. Isvolsky says:—

"This Agreement between the two European Powers which have the greatest interests in Persia, based as it is on a guarantee of her independence and integrity, can only serve to further and promote Persian interests, for henceforth Persia, aided and assisted by these two powerful neighbouring States, can employ all her powers in internal reforms."

"From the above statements you will see how baseless and unfounded are these rumours which have lately prevailed in Persia concerning the political ambitions of England and Russia in this country. The object of the two Powers in making this Agreement is not in any way to attack, but rather to assure, of ever the independence of Persia. Not only do they not wish to have at hand any excuse for intervention, but their object in these friendly negotiations was *not to allow one another to intervene on the pretext of safeguarding their interests*. The two Powers hope that in the future Persia will be for ever delivered from the fear of foreign intervention, and will thus be perfectly free to manage her own affairs in her own way, whereby advantage will accrue both to herself and to the whole world."

THE ANGLO-RUSSIAN AGREEMENT OFFICIALLY EXPLAINED AS AN AGREEMENT OF NON-INTERVENTION IN PERSIAN AFFAIRS.

Translation of the official communication concerning the nature and objects of the Anglo-Russian Agreement transmitted from the British representative at Tehrán to the Persian Minister for Foreign Affairs on or about September 5, 1907, and subsequently published on September 14 of the same year in No. 115 of the Persian daily newspaper Hablu'l-Matin (حبل المتين), pp. 2-3.

"Information has reached me that the report is rife in Persia that the result of the Agreement concluded between England and Russia will be the intervention of these two Powers in Persia, and the partition of Persia between them. Your Excellency is aware that the negotiations between England and Russia are of a wholly different character, since the Mushíru'l-Mulk recently visited both St Petersburg and London, and discussed the matter with the Ministers for Foreign Affairs of both Powers, who explicitly declared to him the objects aimed at by their respective Governments in Persia, which assurances he has no doubt duly reported.

"Sir Edward Grey has informed me of the substance of his conversations with the Mushíru'l-Mulk, and also of the substance of M. Isvolsky's declarations, officially communicated to the British Government.

"Sir Edward Grey informs me that he has explained to the Mushíru'l-Mulk that he and M. Isvolsky are completely in accord on two fundamental points.

"Firstly, neither of the two Powers will interfere in the affairs of Persia unless injury is inflicted on the persons or property of their subjects.

زندہ بل شروطیت ایران

Dedication of the Persia Building

3.30 to 6.00 P. M., Wednesday, October 6, 1926

PROGRAM

- 1—Reception of His Excellency, S. H. Tagizadeh, Commissioner General of Persia, by the Hostesses at the Persia Building.
- 2—"The Star Spangled Banner," by United States Army Band.
- 3—Hoisting of American Flag by the Commissioner General of Persia to the Exposition.
- 4—Persian National Anthem, by United States Army Band.
- 5—Hoisting of Persian Flag by Rear-Admiral H. O. Stickney, United States Commissioner.
- 6—Reading of a Message From the Prime Minister of Persia by the Commissioner General of Persia.
- 7—Acknowledgment by Admiral Stickney, United States Commissioner.
- 8—Address by His Excellency, S. H. Tagizadeh, Commissioner General of Persia.
- 9—Address by Honorable W. Freeland Kendrick, Mayor of Philadelphia and President of the Sesqui-Centennial International Exposition.
- 10—Address by Honorable Herbert Adams Gibbons, President of the Persia Society.
- 11—Inspection of Exhibits.
- 12—Band Concert, Refreshments and Persian Buffet in the Tent.

Professor BROWNE will give a public lecture on

*The history of the Persian Constitution,
and the achievements, aims, hopes
and fears of its supporters.*

The lecture will take place at 5 p.m. on Saturday next, November 28, and, by kind permission of Professor G. Sims Woodhead, will be given in the Pathological Theatre, opposite the Sedgwick Museum.

Sayyid Taql-zâda, Deputy for Tabriz, one of the leaders of the Persian Constitutionalists, will also speak briefly in Persian, and will answer any questions which may be addressed to him after the lecture. Professor Browne will interpret.

Members of the University, their friends, and all who are interested in the Persian question, are invited.

November 25, 1908

Persische Vaterländische Hymne

(Auf eine persische Melodie geschrieben von Ernst Dierker)

Gesungen durch die persischen Studenten an der Jahrtausend-Feier
für den persischen Nationaldichter

Firdausi

in der Kaiserlich-persischen Gesandtschaft zu Berlin
NOVEMBER 1934

*

Gott erhalte dich, mein Land, Teurer noch denn Goldes Wert,
Gesegnetes Iran -- Gilt uns dein heiliger Sand.
Wo der Helden Wiege stand, Was die Allmacht uns bescheret,
Die dich im Ruhme sah. Das ging durch Gottes Hand --
Auf deinem sonnigen Plan Da seine Sterne sich nah'n
Schütze dich Gott, mein Iran! Über dem Land von Iran.

Also sollst in stolzer Pracht,
Du ewig jung erstehn,
Und die Sonne deiner Macht
Auch nimmer untergehn.
Heil dir, auf leuchtender Bahn,
Herliches Land, mein Iran!

سرود ملی ایران

که در جشن هزار ساله قدوسی در سفارتش نشانی ایران در برلین از طرف مصعبین ایرانی خوانده شد

پاینده و اوردیزدان این خاک ایران را پاینده
مهدشهان و سرزمین دیه ایران را پاینده

ایمن باشی ای ایران تو در پناه یزدان

خاکت مرا از روز و کو که گرامی تر ای ایران
لطف یزدان ترا پیوسته باشد بر ای ایران
ای خاک پاک ایران هر گستی چون جان

ایران پاینده مانی باشکوه و جلال پاینده
کو کعبه اقبالت هرگز نیابد زوال ای ایران
این سرزمین ایران پیوسته با آبا و اجدادمان

durch schriftliche Austrittserklärung oder durch besonderen Beschluß des Vorstandes, gegen den Berufung an die nächste Mitgliederversammlung zulässig ist.

§ 4. Beiträge. Der Jahresbeitrag beträgt 20 Mark (zwanzig Mark), er ist zu Anfang jeden Geschäftsjahres an den Schatzmeister der Gesellschaft abzuführen. Die lebenslängliche Mitgliedschaft wird durch einmalige Zahlung des Betrages von 300 Mark erworben.

§ 5. Organe der Gesellschaft. Die Organe der Gesellschaft sind der Vorstand, der Ausschuß, die Mitgliederversammlung.

§ 6. Vorstand. Der Vorstand der Gesellschaft besteht aus einem ersten Vorsitzenden und einem zweiten Vorsitzenden, aus je einem Stellvertreter für diese und einem Schatzmeister. Die Wahl des Vorstandes erfolgt in der Mitgliederversammlung durch Stimmenmehrheit auf jedesmal ein Jahr. Wiederwahl ist statthaft. Beim Ausscheiden von Vorstandsmitgliedern vor dem Ablauf der Amtsdauer kooptiert sich der Vorstand aus der Mitte der Mitglieder bis zur nächsten ordentlichen Mitgliederversammlung.

§ 7. Die Vorsitzenden des Vorstandes, im Behinderungsfalle ihre Stellvertreter, sind jeder einzelne zur rechtlichen Vertretung der Gesellschaft derart befugt, daß sie durch die Unterschrift eines jeden von ihnen verbindlich verpflichtet wird.

§ 8. Ausschuß. Der Ausschuß besteht aus mindestens zehn Mitgliedern, die von der Mitgliederversammlung durch Stimmenmehrheit zu wählen sind. Der Ausschuß hat das Recht, sich nach Bedarf durch Zuwahl zu ergänzen. Der Ausschuß bildet eine Geschäftsstelle, bestehend aus einem Generalsekretär und einer geraden Zahl von Mitgliedern.

DEUTSCH-PERSISCHE GESELLSCHAFT E.V.

Geschäftsstelle: Berlin W 50, Tauentzienstraße 19a.

SATZUNGEN.

§ 1. Name und Sitz. Die Deutsch-Persische Gesellschaft (D.P.G.) hat ihren Sitz und Gerichtsstand in Berlin-Charlottenburg. Zur Erlangung der Rechtsfähigkeit wird alsbald ihre Anmeldung zum Vereinsregister des Amtsgerichts Charlottenburg herbeigeführt werden. Geschäftsjahr ist das Kalenderjahr.

§ 2. Zweck. Der Zweck der Deutsch-Persischen Gesellschaft ist, die Herstellung eines engen wirtschaftlichen und kulturellen Verhältnisses zwischen dem Deutschen und dem Persischen Reiche zu fördern, die allgemeinen und persönlichen Beziehungen zwischen dem persischen und dem deutschen Volke zu pflegen, sowie die Kenntnis der Eigenart des persischen Landes und Volkes in Deutschland zu vertiefen.

§ 3. Mitgliedschaft. Die Mitgliedschaft der D.P.G. wird erworben durch Anmeldung beim Vorstand und Befürwortung des Antrages von zwei ordentlichen Mitgliedern. Sie berechtigt zur Teilnahme an der Mitgliederversammlung, gewährt das aktive und passive Wahlrecht für die satzungsgemäßen Wahlen zu den Organen der Gesellschaft; sie berechtigt ferner zur Benutzung der Einrichtungen der Gesellschaft und zum unentgeltlichen Bezug ihrer regelmäßigen Veröffentlichungen. Die Mitgliedschaft erlischt

DIE DEUTSCH-PERSISCHE GESELLSCHAFT E.V.
 wurde am 29. Januar 1917 zu Berlin von den folgenden
 Herren gegründet:

Mirza Ahmed Khan / H. Alawi / Kaiserl. Pers. Konful Balch-
 witz / Oberleutnant Fred S. Baumann / Kommerzienrat Carl
 Bofeh / Mohamed Ali Djemalzadeh / Guidotto Fürst
 Donnersmarck / Arthur Bodo Friedheim / Generaldirektor
 Max Fuchs / M. Ghaffim Khan / Bankdirektor Herbert M.
 Gutmann / Dr. Willy Haas / Ezzadullah Khan Hedayat /
 Staatsminister z. D. v. Hentig / Prof. Dr. Ernst Herzfeld /
 Oberingenieur Franz Huber / Legationssekretär Dr. jur. Mirza
 D. Khan Kafi / H. Kazem Zadeh / Kufeim Kazwini / Haupt-
 mann Albert Kropp / Kaiserl. Pers. Generalkonful Leon /
 Prof. Dr. Enno Littmann / Prof. Dr. Josef Marquart / Prof. Dr.
 Eduard Meyer / Mirza Muhammed Khan / Prof. Dr. Eugen
 Mittwoch / Salar Moazzam / Dr. Herbert Mueller / Justizrat
 Dr. B. Mühlam / Prof. Dr. Franz Oppenheimer / Friedrich
 Perzyński / Gelandter a. D. Ralchdau / Prinz Heinrich XXXI.
 Reuß / Legationsrat a. D. H. Freiherr v. Richthofen, M. d. R.,
 M. d. A. / Major Otto Romberg / Generaldirektor Roß-
 deutcher / Eisenbahndirektor a. D. Albert Sprickerhoff /
 M. T. Sultan Zadeh / Major Mohammed Taghui Khan /
 S. H. Tagizadeh, M. d. pers. P. / Staatsminister a. D. Frei-
 herr v. Thielmann / Rechtsanwalt Dr. Uth / Wahid-el-Mulk

VORSTAND: v. Hentig, I. Vorfänger
 S. H. Tagizadeh, II. Vorfänger
 Frh. v. Richthofen, Stellv. I. Vorfänger
 Wahid-el-Mulk, Stellv. II. Vorfänger
 Herbert M. Gutmann, Schatzmeister
 GENERALSEKRETÄR: Herbert Mueller

GESCHAFTSSTELLE: BERLIN W 50, TAUBENTZIENSTR. 50

Julius Streicher, Hofkassendirektor, Berlin W

- § 9. Die Mitgliederversammlung. In den ersten drei Monaten eines jeden Jahres findet eine ordentliche Mitgliederversammlung statt, zu der die Einladungen durch den Vorstand mindestens zehn Tage vorher schriftlich zu ergehen haben. In der Mitgliederversammlung ist vom Vorstand der Jahresbericht zu erfassen, auch Rechnung über die Einnahmen und Ausgaben zu legen. Auf Antrag von mindestens zwanzig Mitgliedern ist der Vorstand verpflichtet, innerhalb von vierzehn Tagen nach Eingang des Antrages eine außerordentliche Mitgliederversammlung einzuberufen. Falls kein Mitglied des Vorstandes anwesend ist, wählt die Mitgliederversammlung ihren Vorsitzenden selbst.
- § 10. Die Mitgliederversammlung behält sich das Recht vor, auf Antrag des Vorstandes Ehrenmitglieder zu ernennen oder eventuell einen Ehrenausschuß zu errichten.
- § 11. Geschäftsführung. Die Geschäftsführung liegt in den Händen des Vorstandes und der Geschäftsstelle. Soweit es der Vorstand für notwendig erachtet, kann er den gesamten Ausschuß zu seinen Arbeiten heranziehen. Er ist verpflichtet, dessen Zustimmung einzuholen, wenn es sich um Kundgebungen und Entschlüsse handelt, die von besonderer Wichtigkeit für die Gesellschaft sind.
- § 12. Die Abstimmung in den Organen der D.P.G. erfolgt durch einfache Stimmenmehrheit der Erschienenen. Zu Änderungen der Satzungen ist eine Zweidrittelmehrheit der Mitgliederversammlung erforderlich.

REDAKTION DES 'KAVEH'
Berlin-Charlottenburg, Leibnizstraße 64

Ende Januar 1916.

P. P.

Die Redaktion der persischen Zeitung KAVEH erlaubt sich, in der Anlage die erste Nummer ihrer Zeitung ganz ergebenst zu überreichen. Der KAVEH ist ein Organ der persischen Nationalisten, das wir zweimal monatlich herausgeben. Wir beabsichtigen damit unter unseren Landsleuten in Persien und im Auslande die Anschauung zu verbreiten, daß jetzt der Zeitpunkt gekommen ist, wo Persien seine Unabhängigkeit wiedergewinnen kann, und der Zeitpunkt, in dem die englischen und russischen Eindringlinge aus dem Lande vertrieben werden können.

Kaveh ist der Name eines volkstümlichen persischen Helden, der nach der Überlieferung ein Schmied in Isfahan war. Er erhob sich gegen Azhi-Dahak, den fremden Herrscher Persiens, das Volk scharte sich um ihn, griff den König an und befreite das Land von der Herrschaft der fremden Rasse, die das Volk für ein Jahrtausend unterdrückt hatte. Seinen ledernen Schurz befestigte Kaveh an einer Stange und erhob ihn als die Fahne der Revolution. Fredun, ein persischer Edelmann, den das Volk nach der Vertreibung des früheren grausamen Herrschers zu seinem König wählte, hielt die Fahne aus dem ledernen Schurz des Schmiedes hoch in Ehren, nannte sie Diräsch-i-Kawiani und schmückte sie als die Nationalfahne Persiens mit seidenen Bändern und Edelsteinen. Die Nachfolger Freduns fügten immer neue Kostbarkeiten hinzu, so daß, als die Araber in der Schlacht von Kadisiah im Jahre 636 die Perser besiegten und den Schurz des Schmiedes eroberten, sie seinen Wert auf 1.200.000 Dirhams schätzten.

Unsere Zeitung KAVEH, deren Titel das Bild dieses Schmiedes mit seiner Fahne schmückt, tritt für eine neue große Erhebung ein, die die heutigen fremden Knechter Persiens aus dem Lande vertreiben soll.

Die erste Nummer enthält im Leitartikel eine Darstellung der politischen Situation in Persien und wendet sich mit Ernst und Inbrunst an das persische Volk, seine verhaßten Feinde zu bekämpfen und Hand in Hand mit der Türkei und den Zentralmächten zu gehen. In verschiedenen Artikeln wird eine Übersicht über den augenblicklichen Stand des Krieges gegeben, und insbesondere das klägliche Scheitern des Dardanellenabenteuers geschildert. Ein wissenschaftlicher Artikel aus der Feder des bekannten deutschen Iranisten Professors Dr. MANN beschäftigt sich mit der Geschichte und der Volksüberlieferung von Kaveh und seiner berühmten Fahne.

Die Schriftleitung des KAVEH wird neben ihrem Hauptzweck, gegen die von den Alliierten im Orient in Umlauf gebrachten Gerüchte und Nachrichten anzukämpfen, gern auch alles, was in ihren Kräften steht, tun, um die deutsche Presse über alles, was Persien angeht, zu informieren und bittet, sie in diesen Bestrebungen geneigtest unterstützen zu wollen.

Hochachtungsvoll

Die Redaktion des KAVEH

S. Hassan.

كاوه

Rédaction du journal persan

Kaveh

*Leibnizstrasse 64 • Berlin-Charlottenburg
Allemagne*

Monsieur,

Nous nous permettons de vous envoyer le premier numéro de la nouvelle série de notre périodique persan «KAVEH» qui, sous la forme d'un journal revêt plutôt le caractère d'une revue, paraît mensuellement et contient principalement des articles et essais littéraires, historiques et scientifiques, d'intérêt général, traitant des sujets orientaux et, particulièrement propres à faire connaître la Perse, tant ancienne que moderne.

Vu l'actualité de la question persane, il est à croire que «KAVEH» ne manquerait pas d'avoir d'intérêt pour vous et dans cet espoir nous prenons la liberté de vous envoyer la note pour l'abonnement d'une année et nous aimons croire que vous userez de votre bienveillance pour nous trouver encore d'autres abonnements.

En attendant la faveur de pouvoir exécuter vos ordres, nous vous adressons nos remerciements anticipés.

۱۹۸۷

Der iranische Schriftsteller
H. K. IRANSCHÄR

läßt folgenden Aufruf an alle Menschen ergehen, die guten Willens sind und bittet diese Gedanken täglich um 9, 12 und 21 Uhr auszusenden.

FRIEDENSGEBET FÜR ALLE VÖLKER

Es herrsche Frieden auf Erden!
Laßt uns alle Hungernden speisen!
Laßt uns alle Leidenden betreuen!
Es werde Licht im Herzen der Menschen!
Heil und Segen den Herrschern der Welt!
Laßt Weisheit, Liebe und Frieden siegen!
Es herrsche Frieden auf Erden!

Degersheim, Schweiz, 21. Oktober 1954

بخش یازدهم

پیوست

www.adabestanekave.com

(بسم الله الرحمن الرحيم)

از سرداب غیبت از ناحیه مقدسه از حضرت حجت تمام عصر عجل الله وجهه بواسطه
 حسین ابن روح علیه الرحمه در هر شدت و سختی و بلاء خوانده شود
 اللهم عظم البلاء و برح البلاء و انكشف الغطاء و تقطع الرجاء و ضلت الارض و
 منهت السماء فانك يا رب المشتكى و عليك العمل في شدة و الرخاء (اللهم صل على
 محمد و آل محمد اولى الامر الذين قترت علينا طاعتهم و عرفتنا منرتهم استنك بهم و
 بحقهم فرجاً عاجلاً كما فتح البصر ابرهه و ارب من ذلك يا محمد يا علي يا علي يا محمد يا مصطفي
 يا مرتضى يا مرتضى يا مصطفي اقباني فانكما كائما و انصراني فانكما ناصراني يا مولاي يا
 صاحب الزمان لا اله الا انت الفوت القوت الفوت ادركني ادركني بحق
 اجدادك الطاهرين ()

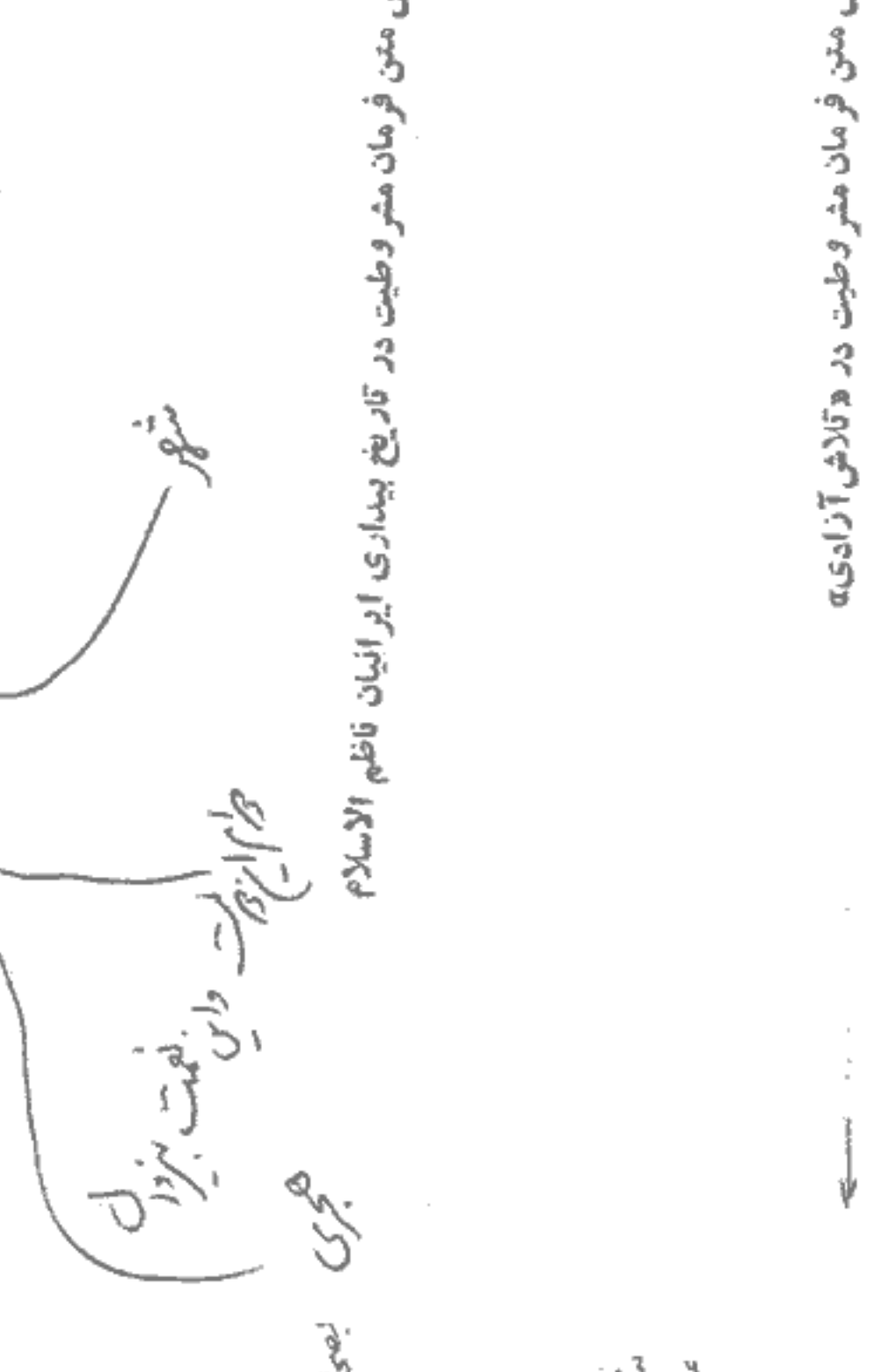
در کتاب تفسیر امام همام الحسن العسکری علیه السلام از حضرت موسی ابن جعفر
 ارواح العالمین فداء برای اداء دیون مداومت در خواندن کند (بسم الله الرحمن الرحيم)
 (يا قاضي الديون من خزائنك المكنون التي بين الكاف و النون اقص ديني و دين كل مديون
 بحق الصاد و النون ()

و اما نماز منسوب به حضرت امام همام باب الحوائج موسی ابن جعفر صاوات الله و
 سلامه علیه بقصد توسل دو رکعت نماز بعد از حمد هر سوره که بخواند بخواند بعد از
 سلام سر بسجده بگذارد صد مرتبه بگو (یا حی یا قیوم یا رب) بعد از آن بانصد و ده مرتبه
 استغاثت بکش یا موسی ابن جعفر

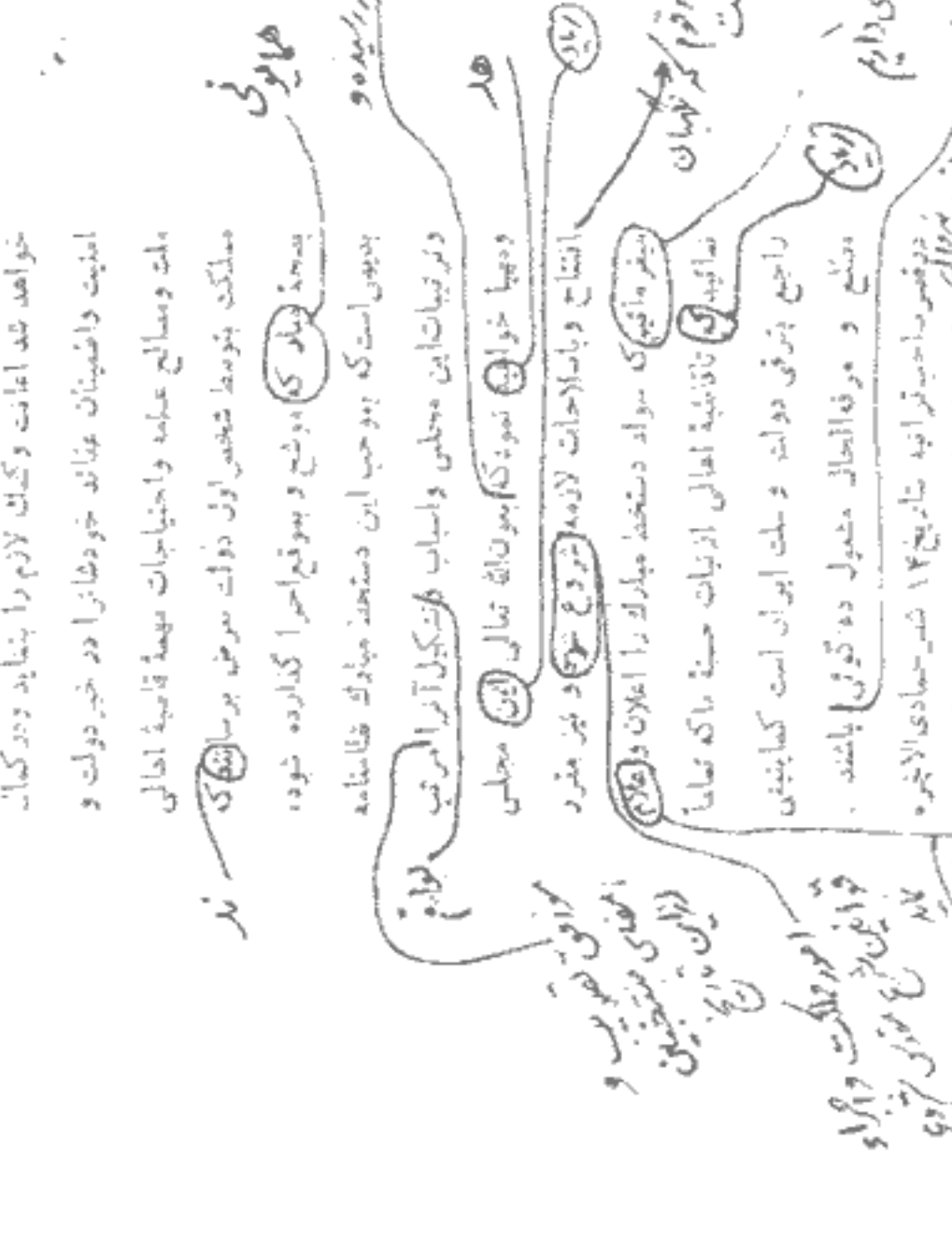
پس حاجت خود را بخواند و اگر حاجت بر آمده نشد تا سه هفته مکرر همین
 نماز را مکرر کند انشاء الله بر آمده خواهد شد

حسب الامر بندگان حضرت مستطاب شریعتدار مروج الاحکام ملاذ الاسلام اقص
 المتکلمین برهان الناطقین رئیس الواعظین آندی حاجی شیخ مهی سلطان المتکلمین راعظ
 حائری دام ظلہ تعالی این بنده اهل الذاکرین اعتماد انفا کرین و مبین الاسلام ابن
 نسخه مبارکه قرینه الی الله و طاباً لمرسانه بطبع رسائیده مجاناً در مسجد جامع داده میشود
 که مرحوم ملاذ الاسلام والد آقا میرزا حسین و مرحوم حجة الاسلام جد مرحوم حاجی
 آقا میرزا مسیح طاب الله تراهما در ثوب آن شریک باشند امید است که مؤمنین این
 ضعیف را از دعای خیر فراموش نکنند (کاتب مهدی قلی است)

جناب اشرف سدر اعظم، در آن چنانچه که حضرت باری تعالی جل جلاله سر
 رشته ترقی و سعادت **ملت** محرومه ایران را به کف کنایت ما سپرده و شمس
 مهابون ما را محافظ حقوق ذمه اهالی و رعایای صدیق خودمان قرار داده در این
ایران **موقع که رأی همایون** **پروکانه** ما بدان تعلق گرفت که برای رفاهیت و **آسودگی** **امینت**
 قاضیه اهالی ایران و تأیید بیانی دولت اصلاحات مقتضیه به مرور در **دوایر دولتی** **نوبت**
 و **ملکت** به موقع اجراء گذارده شود. چنان موصی ندیم که **جلسه** از مستخین **مجلس شورای ملی**
 ناهزادگان و علماء و فاجاریه و اعیان و اشراف و ملاکین و تجار و اصناف **برابر**
انتخاب **مستخبات** مرقومه در دربار الخلافه طهران تشکیل و تنظیم شود که در
ریاست **موارد لازم** در ایام امیر دولتی و مملکتی و مصالح عامه مشاوره و مذاقده لازم
 را بعمل آورده و به هیئت وزرای ما در اصلاحاتی که برای سعادت و خوشبختی
 ایران خواهد شد اعانت و کمک لازم را بنمایند در **کمال امانت و اطمینان** عقاید
دولتخواه **ریاست** را در خیر دولت و ملت و مصالح عامه و استیجابات **دوایر قاضیه اهالی**
 مملکت به توسط شخص اول دولت به عرض برسانند که به **سخن** **بارگ** **موشح** و
 به موقع اجراء گذارده شود. بدین است که به موجب این دستخط مبارک
 فلکنامه و ترتیبات این مجلس و انتخاب و لوازم تشکیل آن را **سرتب و مهیا**
موقوف **نمود** که **بنوعانی** **تمالی** **این مجلس** **فلسط** **ببارگ** **را** **اعلان** **و** **تخلیص**
شروع **و** **نیز** **مقرر** **می** **گردد** **که** **سواد** **دستخط** **ببارگ** **را** **اعلان** **و** **تخلیص**
 تا قاضیه اهالی از نیات حسنه ما که تماماً راجع به ترقی دولت و ملت ایران است
 کما ینفیه مطلع و مرفه الحال مشغول دعا گوئی باشند. **مستطرب** **نوع** **امور** **ملکت** **بلا** **عزل**
 (در فسر ساجدینا به تاریخ چهارم جمادی الاخری ۱۳۲۴ در سال یازدهم سلطنت ما) **تقدیر** **کریم**

جناب اشرف سدر اعظم، در آن چنانچه که حضرت باری تعالی جل جلاله سر
 رشته ترقی و سعادت **ملت** محرومه ایران را به کف کنایت ما سپرده و شمس
 مهابون ما را محافظ حقوق ذمه اهالی و رعایای صدیق خودمان قرار داده در این
ایران **موقع که رأی همایون** **پروکانه** ما بدان تعلق گرفت که برای رفاهیت و **آسودگی** **امینت**
 قاضیه اهالی ایران و تأیید بیانی دولت اصلاحات مقتضیه به مرور در **دوایر دولتی** **نوبت**
 و **ملکت** به موقع اجراء گذارده شود. چنان موصی ندیم که **جلسه** از مستخین **مجلس شورای ملی**
 ناهزادگان و علماء و فاجاریه و اعیان و اشراف و ملاکین و تجار و اصناف **برابر**
انتخاب **مستخبات** مرقومه در دربار الخلافه طهران تشکیل و تنظیم شود که در
ریاست **موارد لازم** در ایام امیر دولتی و مملکتی و مصالح عامه مشاوره و مذاقده لازم
 را بعمل آورده و به هیئت وزرای ما در اصلاحاتی که برای سعادت و خوشبختی
 ایران خواهد شد اعانت و کمک لازم را بنمایند در **کمال امانت و اطمینان** عقاید
دولتخواه **ریاست** را در خیر دولت و ملت و مصالح عامه و استیجابات **دوایر قاضیه اهالی**
 مملکت به توسط شخص اول دولت به عرض برسانند که به **سخن** **بارگ** **موشح** و
 به موقع اجراء گذارده شود. بدین است که به موجب این دستخط مبارک
 فلکنامه و ترتیبات این مجلس و انتخاب و لوازم تشکیل آن را **سرتب و مهیا**
موقوف **نمود** که **بنوعانی** **تمالی** **این مجلس** **فلسط** **ببارگ** **را** **اعلان** **و** **تخلیص**
شروع **و** **نیز** **مقرر** **می** **گردد** **که** **سواد** **دستخط** **ببارگ** **را** **اعلان** **و** **تخلیص**
 تا قاضیه اهالی از نیات حسنه ما که تماماً راجع به ترقی دولت و ملت ایران است
 کما ینفیه مطلع و مرفه الحال مشغول دعا گوئی باشند. **مستطرب** **نوع** **امور** **ملکت** **بلا** **عزل**
 (در فسر ساجدینا به تاریخ چهارم جمادی الاخری ۱۳۲۴ در سال یازدهم سلطنت ما) **تقدیر** **کریم**

عکس متن فرمان مشروطیت در و تلاش آزادی

در این امر دولت و این نعمت بیوزول

اختلافات چاپی در فرمان مشروطیت

برای نمونه به فرمان مظفرالدین شاه درباره تأسیس مجلس شورای ملی که به «فرمان مشروطیت مشتهر شده است می‌نگریم تا ببینیم در چاپهای مختلف آنچه تحریفهایی شده است و به حدی که قابل استناد و کامل و مطابق نص موشح نیست. بنا برین ضرورت چاپ عکسی اسناد، به صورتی که انجام شده است، بهتر مسلم می‌شود.

(۱) در تاریخ بیداری ایرانیان تألیف ناظم الاسلام کرمانی که نخست به چاپ سنگی رسیده (در سال ۱۳۳۰ قمری) و سپس از روی آن دوبار چاپ سری نشر شده است آنقدر تصرف و تغییر و حذف هست که بهتر دیدیم تصویری از آن را در این مؤخره بیاورم تا معلوم شود که چرا باید عکس اسناد اساسی در دسترس محققان باشد. عکس آن از روی چاپ سری تهران (۱۳۴۶ بنیاد فرهنگ ایران) نقل شد.

(۲) در تاریخ مشروطه محمدمهدی شریف کاشانی که خانم منصوره اتحادیه و سیروس سعدوندیان آن را چاپ کرده‌اند (به نام واقعات اتفاقیه روزگار) تفاوتها و افتادگیهای زیر را دیدیم و به نسبت منقح‌ترست از ضبط ناظم الاسلام.

حذف «هو» از آغاز فرمان (ناظم الاسلام هم حذف کرده)، تبدیل «آنجا» در سطر اول به آنجایی، تبدیل طهران به تهران در سطر پنجم، تبدیل «از» به «در» در سطر نهم، تبدیل «نمائید تا» به «نمائید» در سطر دهم، حذف «شهر» (ماه) در سطر آخر.

(۳) در کتاب «ایران در دوره سلطنت قاجار» تألیف علی اصغر شمیم اختلافهای وارد شده چنین است: حذف «هو» از صدر فرمان، «رای و» پیش از «اراده» در سطر دوم افتاده، «بدان» در سطر دوم به «براین» تبدیل شده، بجای «مقتضیه» در سطر سوم «مقتنه» آمده، شاهزادگان و علما و قاجاریه در سطر چهارم به «شاهزادگان قاجاریه و علما» عوض شده، «و» بعد از «آورده» در سطر ششم افتاده، بجای کلمه «نعمت» در آخر سطر ما قبل کلمه «مجلس» آورده شده، «شهر» (ماه) از سطر آخر حذف شده است.

(۴) متن چاپ شده در «تلاش آزادی» (تألیف دکتر محمد ابراهیم باستانی پاریزی هم که قاعده از روی یکی از منابع معمولی نقل شده است دارای اختلافهای زیاد است که عکس آن با نشان دادن موارد اختلاف آورده می‌شود.

(۵) آراسته‌ترین متن صورتی است که احمد کسروی در تاریخ مشروطه ایران آورده است و من به چاپی که آن دانشمند خود به چاپ رسانیده است نگاه کردم. او چون دقیق و محقق بود در آن دو تصرف و یک افتادگی دیدیم: حذف «هو» از صدر فرمان، تبدیل «لازمه» به لازم در سطر پنجم، تبدیل جمادی الثانی به جمادی الثانی در سطر آخر.

فرزند عباس میرزا ولیمهد - علین جایگاه محمد سوم سلاطین قاجاریه - قحطی‌شاه است که پوروات

ولیمهدی پدر پس از جد نامدار با اعمام خود که هر یک در یک بیرق سلطنت بر افراشته بودند چنانچه ذیل السلطان عم اکرمش روز دستگیر آمد پس از فراغت هرات لشکر کشید، انگلیس‌ان دیده خلف عهد کرده بدعوی حامی آنیم جهازات جنگی در خابج پادشاه چشم از تسخیر هرات پوشید دوست و فقیر منش یا بقول با اینکه دومی شد کامل داشت بسیار بل معجزات بی شمار می بود، باز هم بجمع در اویش صوفی بازی که عین موهوم

وارث تخت و تاج شد، بدو آ فقه حکومت بالاستقلال داشته و جنگهای خانگی شروع شد، دعوی سلطنت نمود و بعد از چهل از امور داخله بزم نخبص همینکه فتح هرات را قریب اینکه هرات ضمیمه افغان و ما فارس فرستادند، مجبوراً و موقفاً محمد شاه پادشاهی درویش مورخین موهوم برست بود و آنرا دارای کشف و کرامات پنداشت که یکی حاجی میرزا آقاسی و قلندران عقیدتی بسزا داشت برتی است در عهد این پادشاه در

ایران روقی بکمال یافت، و از این رو پادشاه محبوب علما واقع نگردید، برخی از مورخین ظهیر خلاق موهومات میرزا علی محمد شیرازی المعروف به (باب) را در عهد این پادشاه نتیجه صوفی بازی در باریان می پندارند، که (الناس علی دین ملوکهم)

بزرگترین خطای این پادشاه قتل مرحوم قائم مقام فرهای امت، که اول مرد با سیاست ایران بود، در صورتیکه بقدرت قلم و قوت عقل خدمات شایان پادشاه وجد و پدرش نموده بود، از سال (۱۲۵۰) تا اواخر سال (۱۲۶۴) سلطنت کرد، و غالب مبتلا بمرض قفس و شقاقوس بود، و آخر هم بدین مرض وداع زندگانی فرمود در عهد این پادشاه اوقات عزیز ایران که از غنائم بشمار بود در موهوم برستی ضایع گردید، و ازین رواز استقلال معنوی سلطنت بی کاست، و دماغ مردم بر شد از خرافات صوفیه که اثرش تاکنون هم باقی است، با این همه چون در زمان سلطنت این پادشاه از خاک ایران رسماً چیزی نکاست، عهد آن را ایرانیان غنیمت و مبارک و بهترین ایام سلطنت قاجاریه باید قرار دهند

پنجی ایل سال ۱۲۸۷ شمسی هجری، مطابق ۱۹۰۸ میلادی، و ۱۳۲۶ قمری

ایام	خرداد	می	ع-آبی	توقیعات	ایام	خرداد	ج-اول	توقیعات
بهارشبه	اول	۲۰	۱۹		بهارشبه	شزدهم	۴	
دوم	۲۱	۲۰		اول جوزا	جمعه	هفدهم	۵	
سوم	۲۲	۲۱			شنبه	هیجدهم	۶	
چهارم	۲۳	۲۲			یکشنبه	نوزدهم	۷	
پنجم	۲۴	۲۳			دو شنبه	بیستم	۸	
ششم	۲۵	۲۴			سه شنبه	بیست و یکم	۹	
هفتم	۲۶	۲۵			چهارشنبه	بیست و دوم	۱۰	
هشتم	۲۷	۲۶			پنجشنبه	بیست و سوم	۱۱	
نهم	۲۸	۲۷			جمعه	بیست و چهارم	۱۲	وفات مدینه طاهره علیها السلام
دهم	۲۹	۲۸			شنبه	بیست و پنجم	۱۳	
یازدهم	۳۰	۲۹			یکشنبه	بیست و ششم	۱۴	
دوازدهم	۳۱	۳۰			دو شنبه	بیست و هفتم	۱۵	ولادت سید مجید علیها السلام
سزدهم	ج-اول	ج-اول			سه شنبه	بیست و هشتم	۱۶	
چهاردهم	۲	۲			چهارشنبه	بیست و نهم	۱۷	
پانزدهم	۳	۳			پنجشنبه	سی و یکم	۱۸	

(حروف سربی جلی و خنی بسیار خوش خط برای فروش در طهران اداره یومیه جبل‌النبین موجود است)

در سال (۱۲۶۴) بعد از هر تاج سلطنت پهلوان سیدالمراد میرزا پسر ظل السلطان زبون گردید - در آغاز سلطنت سرجنرالان غالب و فتنه سالار برخواست - و در سال (۱۲۶۶) سوس قنده باب الاكرت و قتل شاه برخواست - بلاد جورجی خون پیکشاهان از حرکت در سال (۱۲۷۳) پسرداری شاهزاده و مجدد دولت انگلیس لشکر بصری و جهازات اولیه خود را پیش نمود - از کسبت بی‌علمی اعظم معاهده مله‌وته پاریس بین ایران و ایران از افغانستان مرتفع و حصه از خاک از جورجین درین موضوع چنانچه مینویسد که تلافیش آنرا را محال است - اول ترک پوشی از حقوق خود در القان - آنهم در حدود نادری با بیان حاضر بودند - پسرداری شاهزاده جزء میرزا عمر پادشاه این پادشاه در عیاشی و کامرانی کوی ایران که در تمام عالم ضرب‌المثل بود پیمایش انجام یکصد و هشتاد و سه زن اختیار چهارده دختر بی‌انکار گذارد - و بیچ سفر بر یکصد سگور و خرافه ایران در پی این پادشاه را (عالم بی‌عمل) مینویسد شده هشتاد و سه مقاولات تجاری و سیاسی است - در جمیع آنها ایران مایون گردید - بقوت رشوه و امانت بی‌شکست چشم بسته شاهنشاهی انگلیس و روسی و اجاره هر ذی‌حسی یزیده نیست رسماً از ایران موضوع شد ازین فرار است سیدان - نایبات - مرو - سرخس - سقز - قلعه از جزائر - سواحل خلیج فارس - آذربایجان و گیلان و مازندران و آستراآباد - در ایام سلطنت این پادشاه اعظم خدایاری که

برسر نهاد - قبل از ورود موكب شاهانه بدعوی سلطنت برخواست - پس از چند روزی بلاهت میری جنرالان در آن زمانه تاج سلطنت بقتل سالار و پسر و برادرش خانم بقرت در مازندران و زنجان و تبریز پیش از سایر ناکرانه جاری و بند سال انتداب یافت - حسام السلطنت عمر پادشاه هرات - سر شد - یکی به شلیخ فارس فرستاده و همان زمانه دربار و خود خواهی میرزا آقاخان میر انگلیس بسته آمد - و رسماً حق حاکمیت خراسان هم ضمیمه افغانستان گردید - یکی در یک قرن ایرانیان دو - دو بزرگ کردند - معاهده سوق عسکری با تایلند - دوم چشم پیروجه بلوچی هند که انگلیس را به تسام در اواسط سلطنت یک اردوی بزرگ ایران زبون و اسیر ترکان کردید - مسالمت را از چندین بود - و خزانة محمود صرف نمود - آنچه محقق است از آغاز تا کرد - و بعد از رحلت شاهانه شش پسر و رسمی و چند مسالمت غیر رسمی کرد - و شاهانه مسالمتی بی‌معنی شد - یکی از مورخان در بیخه سال سلطنت آنچه تصدیق و سرحدی و امتیازاتی با دول و اتباع خارجی سی و بیچ از آن مقاولات و امتیاز نامه‌ها بدیده رسید - که نتیجه امتیاز برزی و بانک تدبیر راه آهن و شوسه صکته مضارث بر محاکمی که در عهد سلطنت این پادشاه (افغانستان تمام - لنده از خاک خراسان - عمانات و ترکان تمام - سد و هفتاد و سه دولت از بلوچستان - و نیز پسرحدان گردستان هم از عهد این پادشاه تملک شده است) ایران وارد آمد شهادت میرزا تقی خان امیر

نظام نامه اعظم است - که بافق سیاه‌پون تالی مدحت پاشا و اسپارک و کلاهدون بود - و گناهی جز جلوگیری از حرکت پادشاه و خیرخواهی حاکمیت و سلطنت نداشت - چنانچه اصلاحات مدت قلیله مسالمت - اگرچہ در جمیع ادارات این نکته را بنوی روشن میدارد - و بقول (لورد هیو) اگر پیروی از خیالات عالیه این وزیر بی‌تغیر شده بود امروز ایران تالی آلمان بود - چند جنگهای داخلی و خارجی مختصر در عصر این پادشاه شد - که نتیجه جنگ پندر هجری و (عیدوسی) امام مسقط و شیخ عبیدالله کرد و شیره میباید که همه را ایران فتح نمود - که شروع خرابی در اداره نظامی شد - و کرائی رشوه و فروعانی نشان و لقب نظامی بی‌مغز آمد و مردمان نا قابل شیوع یافت - امتیاز نشان و لقب و امتیاز فرمان و دستخط سلطنت در عهد این پادشاه در خارج و داخلی از میان رفت - و رعیت کسی مؤک فروشی و علائیه رشوه گرفت و گروه گروه مهاجرت ایرانیان از قلم و ستم بخارج در عهد این پادشاه خیلی بالا گرفت - در نگاه سال سلطنت یک قدم بی‌ایجاب اصلاحات و تعدادت برای امتحان ملت هر سالی چند مصدور که فرمان دروغین مردم را بتواب شغلات می‌دادند - و نگاه سال بهترین اوقات منتهم ایران را بر آنان از دست داد - هرکس را که استقامت ترقی در او می‌نمود بقتل میرسانید - چنانچه نمائند در ایران سر جنرالانی که سرش را با سنگ گمته‌اند نگرفت - هر یک از وزیرانش که اندک قوت می‌گرفت او را او را ضعیف می‌داشت - القاء خدمت بین وزرا و درباریان شمار پستیکی شاهانه بود و خود را وارث اعظم جمیع منوالین ایران خاصه درباریان می‌نشانند بود - بسا خندان بزرگ که از ابواب سلطنتی شان شب محتاج گردید - مسالمتی اروپا با اداره این پادشاه را مرعوب ساخت که هر خواهش نامشروعی را ادان دول اروپا مینمود به امر صاحب پستیکی خان مشیرالدوله در ایام سیدالمراد که مشایق از اطریض آورد نزدیک بود اداره نظامی ایران منتهی شود - بشاره روسها امارت‌سهارا جواب دادند آن اداره عالی تبدیل بداره اوقاف شد این پادشاه را خود نیلی و تلون مزاج عریجه کمال بود - و هرکاری اقدام کرد با نام گذارد - اداره پلیس دائر کرد برخی کارخانجات دولتی آورد صحبت از بعضی اصلاحات نمود ولی هیچ یک را با تمام نرسانید - فرومایگان را عزیز میخواست و برومندان را ذلیل ابراهیم آندار و علی‌اصغر خان صاحب جمع را که کرجی زاده بودند پر جمع شرفا و عطایای ایران برتری داد - بلکه برگردن همه حق پسران خود سوار کرد - در ایران هرگونه ملایه و مناهای در عهد این پادشاه آشکار شد دشمن تعالیم و معارف و آزادی قلم و افکار بود - میخواست ایران خلاف اصلاح به پوشد بدون اینکه حقیقی در او پیدا شود - شعر نیکو میفرمود - پای شد به نماز هم بود - مجالس تعزیه را دوست میداشت - بر خلاف پدر دشمن از خرافات صرفیه پاک بود - از مدایع خود خیلی مسرور میشد - خویش را دیپلمات جلوه میداد - از تاریخ بی اطلاع نبود - عربی و فارسی و ترکی و فرانسی می‌دانست - در سلسله قاجاریه پادشاهی مان کمال بر تعدادت - چهار مسالمت نامه بقلم خود نوشته - غالب در سپر و شکار بود - و نیکو تیر می‌دانست - و خطی ثمرین داشت - به پلنگه در سلب قوت علما خیلی کوشید - ولی مسئله رزی رشته‌های او را پینه کرد - خوش ظاهر و بد باطن بود - هزاران نفوس بیگناه را فدای هوای نفس خویش و شهوت رانی خود ساخت - خدمات صادقانه را اسلامتغور میداشت - عیاش کسی بود صکته راه مسئول اهم از مشروع و غیر مشروع با و می‌نمود - الحقی والاصناف ایران هر جهت برآورد کرده اوست

این پادشاه با اندازه استبداد دوست بود که اگر عزیز ترین فرزندانش سخنی در اصلاحات میراند از نظارش می‌دانست - و بنگاه - بپاهش می‌نشاند - چنانچه در حق شاهزاده سلطان محمود میرزای ظل السلطان فرمود - هرکس را که واجب بطرف اصلاحات دید با خاکش یکدان ساخت - مانند میرزا حسین خان مشیرالدوله و حاجی میرزا علی خان امین‌الدوله و برنس ملکم خان و سیدالحکیم سید جمال‌الدین که معصوم با بران آمده بود و - و - در سال (۱۲۱۳) در زاویه مقدسه حضرت عبدالعظیم در حالیکه تدارک جشن سال بیستم شاهانه داده شده بود میرزا رشای کرمانی که از ستم دیدگان دربار بود به فتوای فیلسوف اعظم اسلام (سید جمال‌الدین اسفندی الهمدانی) که اولین خیر خواه با سیاست اسلام و ایران بود با طیبانه از پایش در آورد رحمة الله علیه

چهارم ایل سال ۱۲۸۷ قمری - مطابق ۱۹۰۸ میلادی - و ۱۳۲۶ قمری قمری

ایام	تیر ماه	جون	ج - اول	توقعات	ایام	تیر ماه	جولائی	ج - ثانی	توقعات
جمعه	اول	۱۹	۱۹	شنبه	۱	شازدم	۴	۵	
شنبه	دوم	۲۰	۲۰	۱	۱	هندم	۵	۶	
۱	سوم	۲۱	۲۱	۲	۲	پنجدم	۶	۷	
۲	چهارم	۲۲	۲۲	۳	۳	نوزدم	۷	۸	
۳	پنجم	۲۳	۲۳	۴	۴	پنجم	۸	۹	
۴	ششم	۲۴	۲۴	۵	۵	یست و یکم	۹	۱۰	
۵	هفتم	۲۵	۲۵	جمعه	۶	یست و دوم	۱۰	۱۱	آغاز اشاعه جبل‌الذین ۱۳۱۱
جمعه	هشتم	۲۶	۲۶	شنبه	۷	یست و سوم	۱۱	۱۲	
شنبه	نهم	۲۷	۲۷	۱	۱	یست و چهارم	۱۲	۱۳	
۱	دهم	۲۸	۲۸	۲	۲	یست و پنجم	۱۳	۱۴	۱۳۴۲ صدور فرمان شاهانه به تبدیل سلطنت مشایخه ایران بمشروطه
۲	یازدهم	۲۹	۲۹	۳	۳	یست و ششم	۱۴	۱۵	
۳	دوازدهم	۳۰	۳۰	۴	۴	یست و هفتم	۱۵	۱۶	
۴	سیزدهم	حولائی	حولائی	۵	۵	یست و هشتم	۱۶	۱۷	
۵	چهاردهم	۲	۲	جمعه	۶	یست و نهم	۱۷	۱۸	
جمعه	پانزدهم	۳	۳	شنبه	۷	سیام	۱۸	۱۹	

(حررهات نشانه ریزه بموجب نمونه فوق اداره جبل‌الذین بطروش میرسد)

شازده دختر پسادگار گذاشت - ولیمهد سوم فرمانفرمای آذربایجان شناخته میشد - روسها ولیمهدی سخت در قلب این پادشاه جاافتادند - پسندی میفرمود - اختیار نامری هم در تبریز به اردشول پیران بود در لف باکت پایشان میزدند - طبیعی خصوصاً بعد از طغیان شیخ عبیدالله و ایشان نداشتند

حال بر توجه ملوکات باسلطنت ملکی و نظامی و تا درجه نوبه نامه را میخواند بشود نمود - خان مطرود و معز علی خان امین الدوله پوزیر امیدوار ساخت - افتتاح مدارس پوشیدند و واگاست - طولی نکشید که در سال (۱۳۱۶) شخصی دیده - دوباره امین السلطان را پروی کار و سپس از ایران شد - در حالیکه پسر و بعد از ورود امین السلطان پنهان در سال ارفق الدوله با شرایط مشروطه استقلال بر پا کرد (۱۳۱۸) با مسافرت اروپا پسته آمد - و وجود ایران خصوصاً طهران این حرکت پر آشفتگی با پادشاه اهالی طهران در ظاهر بر آفتاب الدوله حکم عودت طهران پیش از پیش تهنی دست ماند - مدتی پادشاه شلیک کرد و تیرش اسباب نمود روس شد - و معاهده تجارتی ترکمانچای که بحال باطل و عهد نامه جدید پسته آمد - و سالی تکرکات در مقابل قرض روس مرهون و بر حسب تجارت ایران کاملاً بقیه روس در آمد و بجه سال (۱۳۲۰) تمام شد و در غیاب موبک هاجوی حرکت ناموس شکنانه در پیران طشت از بیم افتاده بیجان آورد - خصوصاً بعد از قتل میرزا محمود تمام مقامات را از میرزا علی اسفغان دانسته - و عزل او را عاجلاً از پادشاه خاستند و فوراً

بر او کله جهانبانی تکبیه نمود - شش پسر و پدر بود و قریب یک قرن بهمت ولیمهدی و حسرت المعاد دیرینه بروی و لغو شد در آن ایام در ایام ولیمهدی دعوی اسلام خواهی و حریه لشوئی شاهانه اشاعت یافت و قانون که منوط در دستمندان بلا حقه و کفری دلیلی عدم وجود پروان درجه جنبیت امید مویشی به - اسفغان در آثار جلوس - آستان موش کن بود که شرات دولت خاصه نظامی بود میفرمود - در هر معصوم در سال (۱۳۱۵) که میرزا علی اسفغان مدعی انقلاب شد - اصلاح خواهان را که اداره را اعطی چند اختیار در داخله قدری از تا امیدوار گریستن در باروشع امین الدوله را منافی با عدالت آوردند - ولیمهدی که بدو مهاجر از طهران عروسی که دختر شاه بود همراه او بودند - (۱۳۱۷) اولین استقرارش بدو امین الدوله رضا خان روس شد - چندی طول نکشید یعنی در اوایل استقرارش تمام صرف ملامی و ملامت شد - مردم بلکه ایران بر حال دربار سپرده بود - در غیاب و در میان برخلاف دولت شوریدند - پادشاه در همان سفر در پاریس یکی از مجذوبین خوانم مجدداً استقرارش قانونی در سال (۱۳۱۹) از تجارت و صنعت امرورده ایران خیلی لایع بود ملیونها ضرر تبادی وسعت حق پیران وارد آورد - دوی روس ریاست بلژیکیان اداره کردند - و کور استقرارش قانونی هم در مسافرت تکی اروپا در شاهزاده شاه سلطنته تکبیه السلطنته بود - از شد - و ملت را در غیاب هاجوی و خود شاهزاده خان تارانت در رشت که سالها هم پستدا آمد - در جادی التانیة (۱۳۲۱) باز آمدش فتوی صادر معزول و از ایران مهاجرت نمود و شاهزاده

امین الدوله بیای آن وزیر اعظم مقرر شد و روز نامه جبلالتین را همان وقت از آن طلب نمود - این شاهزاده اول خوب برگرد و آخر بدشالی نمود - در سال (۱۳۲۲) با تدارک سفر سوم اروپا دیده شد - و این مسافرت در بمبومه جنگ اقصای شرق و شکستهای قدری روس از ژاپون بود و استقرارش سوم هم گویا در چنین موقع تاریکی بطریق غفیه از روس شد - درین سفر امین الدوله حضرت شاه خلیفه که در آن زمان ولیمهد بوده مقام مقامی سلطنت انتخاب شدند - با این همه در این سفر پیش از پیش آثار هیجان در مردم بلاد و اهالی دربار نمایان کردید - از آغاز جلوس هاجوی هر وقت دربار دست تک شد عقبه خلایجان و جوانهات نادری و غیره هم بیروش رسید و ازین مبالغه شکفت و بجه و اندک روز قرض یک شاهی پسر می ملک و ملت و دولت رسید - علاوه نیز سالی چند گروه از کرمک و مالیات و عوارض تازه بر رعایا تحمیل شد - سال (۱۳۲۴) در سدد استقرارش چهارم از روس و انگلیس بودند چون در آن ایام شوری منعقد بود - و کلاه ملی از و امتناع نمودند - در همان سال ملت از بی اعتمادی دربار و بی انتظامی مملکت بپستوه آمده بدو به پیشوائی حسن الاسلام السیدین السیدین آقا مهد عبیدالله بن محمد و آقا مهد محمد محمد مددالانام حضرت عبیدالله متحصن و سپس در مسجد جامع طهران و پس از قتل دو نفر بیگانه علما به معصومه تم رفتن و عامه ملت بیگانه انگلیس شاهزاده آمدند - تا آنکه در چهاردهم جمادی الثانیة سال (۱۳۲۵) پس از عزل امین الدوله فرمان مشروطیت سلطنت صادر و در هیجدهم شعبان همان سال رسماً دارالشورای ملی انعقاد و دولت ایران به جبه دول مشروطه معرفی شد - در ذمعه همان سال اولین قانون اساسی را در عرض موت شاه مرحوم میرزا نصرالله خان مشیرالدوله که بهمت رئیس البورائی شناخته شد بود نامضای شاهانه رسانیده با هیئت وزراء و درباریان مدارالشورای ملی آورد - این پادشاه زاهد الوصف ساده لوح - سهل القبول - منون المزاج - مسخره و مضحک پسند - بدخلوت - با شرم حضور بود - امور سلطنت بیل خلایجان خلوت با وزراء خود غرض اداره میشد - خلوتیان پادشاه گویا از پست نژادان و بی تربیت و بد اخلاقان انتقاد شده - و ازین رو وضع دربار خلاصه بود - پادشاه شخصاً با آن همه تعلیم و تربیت دارای هیچ علم و اطلاعات سیاسی و تاریخی و غیره نبود - و ازین رو اعمال بی و عاقبت اندیشی حق برای خود و اخلاف خویش هم بی نظارش خطور میکنند - چون این پادشاه را شخصاً قوه منصرفه در مهم امور جمهور نبود اگر وزیری کاروان کالم او را دوجار میشد و خلوت شاه را صاف و پاک میکرد رشته امور این قسرها از هم تکلیف - در عهد این پادشاه در هیچ شعبه از شهبان دولتی و مملکتی اسلام نشده بلکه نسبت بیایم پدرش تمام شراب ترک کرد - حکومان خلاصه هراج و مناصب و القاب و نشانین و فرامین - دست کهنه فروشان دانند - و خارجه آنکارا پدرش بی میرسد - اعتبار دستخط و فرمانین دولتی که دفعه زایل کردید - یکی از مورخین در توصیف این پادشاه چنین مینویسد (آنچه را بزبان میکتف کله اش خبر نمیشد) خلیف مایل به تقلید از پدر بود - ولی آن ماده وجودت را نداشت - که مسافرت نامه هم نوشت - به تعزیه داری راغب معلوم میشد - در فن تریگری بجهارت نبود - اگر چه مانند جدش محمد شاه موهوم برست نبود ولی دماغش مانند پدر از خرافات صافی و پاک نبودی - ذوق بسیار به کربه داشت و حکایتهای طریب در این باب ذکر مینماید - این پادشاه خیلی بدال و متنباً درجه جیبان بود - از انحصار اموال رجال و متمولین مملکت و اقل نفس برخلاف پدر اجتناب مینمود - جنبیت پادشاه عاقبت بحال ایران مفید واقع کردید - که بیک جنبی ملی مشروطیت سلطنت را تسلیم نمود - این پادشاه عاقبت بنهر شد و در آخر عمر جلوس نام نیک کرد و محبوب القلوب رعایای خویش بلکه عامه نوع خواهان عوام مدنیست کرده - از تمام اجداد خود معساری دوستر و به ترقی مملکت هم مایل تر بود و ولر انگلی هم از اقتدارات او کاسته میشد حرفی نداشت مشروط بر اینکه بدخواه هرگونه تصرف در خزینه بنماید - در عهد این پادشاه آنچه رسماً از ایران کاسته شد فیضان رود هیرمند بود که در تصفیه سرحدی سیستان و افغان قطع کردید - و غنای هم دعوی سرحدی بنگاه ایران قدری تجاوز نمود - بمرین علناً خود سر یا بر مال انگلیس رفت چند شهر و جزیره کویک هم در خلیج فارس و برخی مقامات نیز در بلوچستان از ایران موضوع شد - امتیارات بسیار مضر بخارجه داد - متعنه تجدید اختیار راه آهن به روس - بانک آلمان - حفر شوش کهنه برای آثار عتیقه برالس - معادن نفت قصر به انگلیس و غیره - اگر چه گفتگوی بعضی ازین امتیارات در زمان ناصرالدین شاه شد ولی انجام و اجرایش در عهد این پادشاه بود - هرگاه چشم از تمام اینها هم پوشیده شود قبول شرایط استقرارش که بجه روس را برجسم ایران جایداد در استعمال این سلطنت کافی بود در سال (۱۳۲۴) با بیگنامی تمام این پادشاه صاف درون خوش عقیدت ترک جان و جهان فرمود

حجری ایل سال ۱۲۸۷ شمسه هجری - مطابق ۱۹۰۸ میلادی - و ۱۳۲۶ قمری

ایام	مرداد ماه	ج. لانی	ج. نانی	توفیقات	یام	مرداد ماه	است	رجب	توفیقات
یکشنبه	اول	۱۹	۲۰	ولادت حضرت صدقه طاهره علیها السلام	دو شنبه	شازدهم	۳	۵	
۲	دوم	۲۰	۲۱		۳	سه دهم	۴	۶	
۳	سوم	۲۱	۲۲		۴	چهاردهم	۵	۷	
۴	چهارم	۲۲	۲۳		۵	پنجم	۶	۸	
۵	پنجم	۲۳	۲۴	اول اسد	۶	ششم	۷	۹	
۶	ششم	۲۴	۲۵		۷	هفدهم	۸	۱۰	ولادت حضرت امام محمد تقی علیه السلام
۷	هفتم	۲۵	۲۶		۸	هجدهم	۹	۱۱	
۸	هشتم	۲۶	۲۷		۹	نوزدهم	۱۰	۱۲	
۹	نهم	۲۷	۲۸		۱۰	بیستم	۱۱	۱۳	عید ولود حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
۱۰	دهم	۲۸	۲۹		۱۱	بیست و یکم	۱۲	۱۴	
۱۱	بازدهم	۲۹	۳۰		۱۲	بیست و دوم	۱۳	۱۵	
۱۲	دوازدهم	۳۰	رجب		۱۳	بیست و سوم	۱۴	۱۶	
۱۳	سیزدهم	۳۱	۲	اول چله کوچک	۱۴	بیست و چهارم	۱۵	۱۷	
۱۴	چهاردهم	اگست	۳	وفات امام علی التقی علیه السلام	۱۵	بیست و پنجم	۱۶	۱۸	
۱۵	پانزدهم	۲	۴		۱۶	بیست و ششم	۱۷	۱۹	

چهاردهم و بیست و نهم (۱۲۸۹) و فرمانفرمانی آذربایجان منتخب و در فرمود - در ایام ولیمهدی پشجانت و حسن اداره و قبضه بد شهری بسزا بیلی میکوشید - در آخرین مفاصله مات لکرافا توصیه پسر فاجار خود در نمود - پسر از صورت فرزند مشروطیت ایشان را خواسته اندکی نعل دید - پادشاه مرحوم هم تا که در اقبال آن مرحوم را مرض شدید شد بطهران اول هم پس از بیماری بسیار بر اثر پدر و نیز بر تحت سلطنت آنچه از مشروطیت نیست - از بدو جلوس هرگونه اقدام دیده شده بدستگاه تبعه شاهانه طلب نمودن امین السلطان بود که بقوت سلطنت ورود او را با بران بدخالت بر عاقبت بمراد زید - در رجب (۱۳۲۰) شاهزاده سالار ابوله برادر کریمشاد بیگناه را کشت و بیماری را بیخافه بر عاقبت دستگیر بطهرانش آورد - امالی تمام مفاصله را اتم از حرکت پسر در ماکو و خوی و ظم و سنهای طایق و اغتشاش بلاد و تجاوزات عثمانی

متولد و در سال (۱۳۱۳) بولیمهدی ذبحجه (۱۳۰۴) بر سر سلطنت تکلیف حراری و اصلاح قوانین و انتظام ملکی داشت - و در جلب قلوب مات نیز با دولت و مخالفت دین ابوله با علماء اصلاح ذات البین و قبول خواهشات مات اعالی آذربایجان بیست ولیمهدی امضای نایب بقوف خانه انگلیس بنا نهاده شده فرموده امضا نمودند - همبسته شاه طلب شدند - و در امضای قانون اساسی صحنه بدر امضا نمودند - به از رسالت فرآن ظاهر شده ذات شاهانه مشرف در بر هزردن این اساس از درباریان به عکس بخشید است - اولین پروژمخالفت در عشر اول ربیع الاول « ۱۳۲۰ » را در کارهای دولت بجات قبولانند - ترسید - در اوایل جماد الاخر (۱۳۲۰) در لیتن فلان حریبا بیگی گذاشته جمعی است و بیلی اموال بیچارگان را بخرات تا اینکه امین السلطان گفته نشده بود رحیم خان قشق و غارت اقبال السلطه رشید الملک و قه حضرت عبدالعظیم و نامی بخاک ایران را تمام نشت با و باند

همبسته مشارالیه بقین رسید و همان آتش را در کانه دیده دانستند (بنام آوازه از شد) ازین روغاه را روی خاطر از شاه گشت مخصوصاً در اوامه ۸ تا ۱۶ ذی قعدة (۱۳۲۰) که پادشاه علناً با جلوس طرف شد - پادشاه چهار نوبت تلف نمود و دیری نگذشت که مخالف کرد - و بیلی - خاقان نشیند و علما را ماکنون درین موضوع گفتگو بیاراست - برای برهم زدن اجمنها و طرد و تبعید دانان و نظایرین بزرگی رنگها ریخت - در ۲۹ شعبان (۱۳۰۵) متمم قانون اساسی پس از بیماری بسیار امضا شد - و در عشر اول شوال (۱۳۲۰) پادشاه شخصاً در پارلمنت آمده در حضور و کلا بجمه قسم نمود - قولاً با مجلس و مشروطیت هرده اظهار همراه داشته ولی عملاً بکنند همراه ایشان ظاهر نگرددید کار بجای کشیده که اطمینان آحاد مات بگذاشته از ایشان سر منع گردید - این پادشاه نیز تمسک اسلاف خود از ایام ولید می سرعوب روسها شد - جبهه مخالفت های شاه را با مجلس آنکه سنجان بدستور العمل مخفیانه روس می پندارند - و پادشاه چون خیره در امور سیاسی و ملک داری و مات شناسی ندارد و از فلسفه تاریخ بی بهره است و از کتب سیاسی هم بیخبر بوده های عرقونی آنها اعتماد نموده این حرکت استلال شکنانه را مرتکب می شود - انضی ملوت پادشاه غالب انضی ملوت برشان است - و بعضی هم امثال آنها گرد آمده ملوت شاه را نور علی نور کرده اند - یکی دو ضروری هم باسم خدمت در دراز مشغول آساید - برخی را عیدیه این است که اگر پادشاه را بحال خود گذارند بی ملوت شاهانه را از رجاله صادر نمائند کارها بتمام صورت شد این پادشاه هم آی باجدهاد ساله خود جبهه بزرگترین رجال عصر خویش که نامرالمک است در دم ذقنه (۱۳۰۲) نفس مملکت نورد - انگلیس را بفرستد و عاقبت از ابرانش بگناه برخواست مملکت هجرت دادند - در ۲۵ محرم [۱۳۲۶] یکی از مجذوبین عوالم آدمیت - در شاه برخواست - و در ارتجاع بر کالکته ایشان ابدانست ولی پادشاه مصون ماند و مرتکب معلوم نگرددید - برخی را عیدیه این است که این مسالهم باغرامر لیکلی ساختگی بود که شاید بنوشند اضاء شورای ملی را متمم سازند - این پادشاه بدو در تمام کره ارض زاری صاف و ستم و بی عدالتی نامرد بود - و اینک در جمیع مذکور نامشان یاد نمی شود - و تمام جرائد اروپا عاقبت بسیار ای در حق این پادشاه پشیمان گشتی می نویسند - بعد از سلطنت ایران به حدود و بامتیر ازین خاندان نفر هر محض است - با این همه هنوز هم اگر جزو گیری شود پشیمان است مایل بود نماید و آن بیالات تبدیل شود - مشروطیت را اینکه عمر همراه شوند آنچه بر ما معلوم است پادشاه را دو بار که یکی یازده ساله و دیگری اتم و دیگری چهارده سال مشغول تحصیل

پیچیدگی ایل سال ۱۲۸۷ شمسی هجری، مطابق ۱۹۰۸ میلادی و ۱۳۲۶ هجری قمری

ایام	شهریور ماه	اگست	رجب	نوفات	یام	شهریور ماه	شعبان	نوقیعات
سه شنبه	اول	۱۸	۲۰		چهارشنبه	شازم	۲	فروردین
۴	دوم	۱۹	۲۱		۵	۳	۵	عقرب
۵	سوم	۲۰	۲۲		جمعه	هیجدهم	۴	
جمعه	چهارم	۲۱	۲۳		شنبه	نوزدهم	۵	
شنبه	پنجم	۲۲	۲۴	وفات حضرت کاتم علیه السلام	۱	بسم	۶	
۱	ششم	۲۳	۲۵		۲	بیست و یکم	۷	
۲	هفتم	۲۴	۲۶	اول سنبله	۳	بیست و دوم	۸	
۳	هشتم	۲۵	۲۷	لیلة المعراج و میعت	۴	بیست و سوم	۹	
۴	۳	۲۶	۲۸		۵	بیست و چهارم	۱۰	
۵	دوم	۲۷	۲۹		جمعه	بیست و پنجم	۱۱	
جمعه	یازدهم	۲۸	۳۰		شنبه	بیست و ششم	۱۲	مولود حضرت صاحب الزمان علیه السلام فرجه
شنبه	دوازدهم	۲۹	شعبان		۱	بیست و هفتم	۱۳	
۱	سیزدهم	۳۰	۲		۲	بیست و هشتم	۱۴	
۲	چهاردهم	۳۱	۳	ولادت حضرت امام حسین علیه السلام	۳	بیست و نهم	۱۵	انتحار پسر شاهزاده تورای در سن ۱۲ سالگی
۳	پانزدهم	سنبله	۴		۴	۱۶	۱۶	

درون از بطن دملکہ جهان
 نائب السلطنہ حم بادشاہ عالیہ
 را طی نموده
 ولیمهدی دولت علیہ ایران
 و جنات حال آثار خوش
 نمایان است، مشروط بر اینکه
 تربیت آن بنسبیت حکمران
 ناپادشاهی وطن و ملت دوست
 ایران این است کہ ولیمهدان

این شاهزادہ معصوم صاف
 دختر شاهزادہ کمران میرزا
 است و ریزده مراحل زندگی
 در ذیحجہ (۱۳۳۴) بہ
 انتخاب شد، از قیافہ صوری
 اخلاقی درسیای این شاهزادہ
 ملت و دولت در تعلیم و
 آیندہ ایران سعی و اقدام نمایند،
 بار آید، علت الملل بد بختیهای

خود را تعلیم و تربیت صحیح ننمایند و هنوز چشم باز نکرده بہ گہوارہ استیاداش نشاندہ فعال ما برید و غیر
 سنولش قرار میدهند، مسلم است اگر این شاهزادہ چنانچہ شهرت دارد تحت اقلیتی شخص روسی تربیت شود
 آتیه ملک و ملت را هیچ سعادتق تواند بخشید، بلکه مظار بسیار خواهد داشت، باید ملاحظہ کرد کہ کلید
 خوشبختی جہل کرور قوس و یک مملکت وسیع درآیندہ بکف این شاهزادہ سپردہ خواهد شد، لذا تربیتش
 باید با اخلاق ملی و تلبیس از روی دیانت حقہ اسلامی باشد۔ فرمایش مولی الموالی را نباید فراموش نمود
 (العلم فی الصغر کالتقش فی الحجر)

عقیدہ ما این است کہ چون تربیت این شاهزادہ دخیل سعادت و شقاوت آتیه ایران تواند بود، از
 وغایف عمدہ و کلای ملی است کہ قانوناً کفیل تعلیم ایشان شوند، ورنہ یک قرن عقب خواهیم افتاد

پنجی ایل مال ۱۲۸۷ شمسی هجری، مطابق ۱۹۰۸ میلادی، و ۱۳۲۶ قمری هجری

ایام	مهر ماه	شعبان	تو قیعات	یام	مهر ماه	اکتوبر	رمضان	تو قیعات
پنجشنبه	اول	۱۷		پنجم	شانزدهم	۲	۶	
جمعه	دوم	۱۸		شنبه	هفدهم	۳	۷	
شنبه	سوم	۱۹		یکشنبه	هجدهم	۴	۸	
یکشنبه	چهارم	۲۰		دو شنبه	وزدهم	۵	۹	
دو شنبه	پنجم	۲۱		سه شنبه	بیستم	۶	۱۰	
سه شنبه	ششم	۲۲		چهارشنبه	یست و یکم	۷	۱۱	
چهارشنبه	هفتم	۲۳		پنجم	یست و دوم	۸	۱۲	
پنجم	هشتم	۲۴	اول میزان	جمعه	یست و سوم	۹	۱۳	
جمعه	نهم	۲۵		شنبه	یست و چهارم	۱۰	۱۴	
شنبه	دهم	۲۶		یکشنبه	یست و پنجم	۱۱	۱۵	ولادت حضرت امام حسن علیہ السلام
یکشنبه	یازدهم	۲۷	رمضان	دو شنبه	یست و ششم	۱۲	۱۶	
دو شنبه	دوازدهم	۲۸	۲	سه شنبه	یست و هفتم	۱۳	۱۷	
سه شنبه	سیزدهم	۲۹	۳	چهارشنبه	یست و هشتم	۱۴	۱۸	
چهارشنبه	چهاردهم	۳۰	۴	پنجم	یست و نهم	۱۵	۱۹	شب شریعت علی علیه السلام
پنجم	پانزدهم	اکتوبر	۵	جمعه	سیام	۱۶	۲۰	

رقم مشروطیت است که پس از صدور آن توسط جناب حاجی محمد حسین آقا امین الضرب
 (و حاجی آقا محمد معین‌التجار و یک از غیرتمندان دیگر (مسبوق باسم ایشان نیست) سفارت خانه)
 انگلیس محض اطمینان ملت آورده‌ند و اهالی از سفارت خانه با کمال اطمینان خارج شدند
 فرمان مهر لمان مرحوم مظفرالدین شاه رحمه الله علیه

جناب اشرف صدر
 باری تعالی جشائاً سررشته
 ایران را یکف کفایت ما
 مارا حافظ حقوق قاطبه
 صدیق خودمان فرموده
 همایون ملوکانه ما بدان
 و امنیت قاطبه اهالی ایران
 اصلاحات منتضیا بزور
 بموقع اجرا گذارده شود
 شورای ملی از متخین
 و اعیان و اشراف و

اعظم از آنجا که حضرت
 ترقی و سعادت ملت بحر و سوا
 سپرده و شخص همایون
 اهالی ایران و رعایای
 لهذا در این موقع که برای
 تعلق گرفته که برای قاطبه
 و توفیق و آید مبنای دولت
 در دوازدهوی و ممکن
 چنان مقدم شدیم که مجلس
 شاهزادگان و سنا و تجاری
 علائقین و تجار و اصناف

با انتخاب طبقات مرقومه در دارالخلافه طهران تشکیل و تنظیم شود که در مهام امور دوتی و مملکتی و مصالح
 عامه مشاوره و مذاقه لازمه را بعمل آورد، و به هیئت وزرای دولتخواه ما در اصلاحاتی که برای سعادت و خوشبختی
 ایران خواهد شد اعانت و کمک لازم را بنماید در کمال امنیت و اطمینان عقاید خود را در خیر دولت و ملت و
 مصالح عامه و احتیاجات قاطبه اهالی مملکت توسط شخص اول دولت برض برساند که بصله مبارکه موشح و
 بموقع اجرا گذارده شود، بدیهی است که بموجب این دستخط مبارک نظامنامه و ترتیبات این مجلس و اسباب و
 لوازم تشکیل آنرا موافق تصویب و امضای متخین از این فرج مرتب و مهیا خواهد نمود که بصله ملوکانه رسیده
 و بپون الله تعالی مجلس شورای مرقوم که نگهبان عدل ما است اقتضای اصلاحات لازمه امور مملکت و اجراء
 قوانین شرع مقدس شروع نماید و نیز مقرر میفرمایم که سواد دستخط مبارک را اعلان و منتشر نماید تا قاطبه اهالی
 از نیات حسنه ما که تماماً راجع به ترقی دولت و ملت ایران است کاینجی مطلع و مرفه‌الحال مشغول دعا گوئی باشند
 در قصر صاحب قرائه تاریخ چهاردهم شهر جمادی‌الثانیه ۱۳۲۴ هجری در سال یازدهم سلطنت ما

پیچی ایل سال ۱۲۸۷ شمسی هجری، مطابق ۱۹۰۸ میلادی، و ۱۳۲۶ قمری هجری

ایام	ایام	توقیعات	ایام	ایام	نومبر	شوال	توقیعات
شب	اول	۱۷	یکشنبه	شانزدهم	نومبر	۶	
دوم	۱۸	۲۱	دوم	هفدهم	۲	۷	
سوم	۱۹	۲۲	سه‌شنبه	هجدهم	۳	۸	
چهارم	۲۰	۲۳	چهارم	نوزدهم	۴	۹	
پنجم	۲۱	۲۴	پنجم	بیستم	۵	۱۰	نجیبت حضرت معصومه (ع) سال (۱۶۵) هجری
ششم	۲۲	۲۵	جمعه	پست و یکم	۶	۱۱	
هفتم	۲۳	۲۶	شنبه	پست و دوم	۷	۱۲	
هشتم	۲۴	۲۷	یکشنبه	پست و سوم	۸	۱۳	
نهم	۲۵	۲۸	دوم	پست و چهارم	۹	۱۴	
دهم	۲۶	۲۹	سه‌شنبه	پست و پنجم	۱۰	۱۵	
یازدهم	۲۷	۳۰	چهارم	پست و ششم	۱۱	۱۶	
دوازدهم	۲۸	اول طرب	پنجم	پست و هفتم	۱۲	۱۷	
سیزدهم	۲۹	عید فطر	جمعه	پست و هشتم	۱۳	۱۸	
چهاردهم	۳۰		شنبه	پست و نهم	۱۴	۱۹	
پنجم	۳۱		یکشنبه	سی ام	۱۵	۲۰	

این قصر مشید موزون است برای دارالشورای از آثار تاریخی و یادگار خان مشیرالدوله است. شایان ملت و دولت بود. خود در خراسان مشید از نکاتیکه دال بر حسن آن مرحوم است، همانا زهر خاص و عام است، و الا شاهزاده نال السلطان میشد مرحوم مشیرالدوله

ترین عمارات طهران ملی، این بنای عالی یکی عمده مرحوم میرزا حسین که در عصر خود خدمات و عاقبت بصله خدمات وطن خواهی گردید، یکی زیت و صفای طوبیت افواهی میباشد که زبان چنانچه میگویند نواب ایامیکه این عمارت ساخته فرمود «با اینکه لاوارنی

چنین عمارت عالی که نه من دارم و نه شاه برای که مینازی؟ جواب داده بود «باید روزی که این عمارت دارالشورای ملی ایران شود» و حقیقتاً گویا وضع این عمارت از اول برای دارالشورا شده است. مرحوم میرزا حسین خان مشیرالدوله مسجد و مدرسه موسوم به سپهسالار که اولین مسجد و مدرسه طهران است نیز در جنب همین عمارت ساخته است. و دیگر از آثار باقیه آن مرحوم سنارت خانه شاهانه ایران در اسلامبول است، شرح زندگانی آن مرحوم کتابی را شایان و درین مختصر ننگند. در سنارت اسلامبول خدمات عمده کرد. در کنگره برلن بعد از جنگ روس و عثمانی ایران را هم شرکت داد و در همان (کنگره) قطور را بایران ملحق ساخت. بدو آنکه بطهران آمد وزیر خارجه و سپس صدر اعظم گردید. چون در آن زمان دور ناصرالدین شاه را یک جماعتی از حقا کهینه پسند گرفته بودند به هیچ قسم نمیتوانست مقتضیات زمارا بشاه حالی نماید. این بود که تدارک سفر اول اروپا را دید که پادشاه همه چیز را بچشم خود دیده عاقبت اندیشی اختیار نماید. افسوس که نتیجه به عکس بخشید. در معاودت شاه با زلی علما و شاهزادگان بمخالفت برخاست عزل او را از شاه خواستگار شدند. از آن بعد عهده سپهسالاری باو تفویض بود در این عهده نیز خیلی خدمت کرد. مشاق از اطیش طلب نمود. و خواست اداره نظامی ایران را منظم دارد. چنانچه تا اندازه هم منظم داشت. از سپهسالار هم معزول شده مغضوباً بقزوينش فرستادند. از قزوين مأمور بجلوگیری شیخ عبیدالله کرد شد. و آن سنگ تاریخی را از ایران برداشت. از آن بعد مأمور به تبریک تاجگذاری امپراطور روس گردید. در پرتسبرگ هم خیلی خدمت نمود. همینکه ازین سفر معاودت کرد بایات خراسان نامزد گردید و عاقبت در آن مرکز قدس کارش را تمام کردند رحمة الله علیا

یحیی ایل سال ۱۲۸۷ شمسی هجری، مطابق ۱۹۰۸ میلادی، و ۱۳۲۶ هجری قمری

ایام	آذر ماه	نور	جوان	نوفات	ایام	آذر ماه	دسمبر	ذیحده	نوفات
دو شنبه	اول	۱۶	۲۱	سه شنبه	تازم	دسمبر	۶		
۲	دوم	۱۷	۲۲	۴	چهارم	۲	۷		
۳	سوم	۱۸	۲۳	۵	پنجم	۳	۸		
۴	چهارم	۱۹	۲۴	۶	ششم	۴	۹		
۵	پنجم	۲۰	۲۵	۷	هفتم	۵	۱۰		
۶	ششم	۲۱	۲۶	۸	هشتم و نهم	۶	۱۱		
۱	هفتم	۲۲	۲۷	۹	دهم	۷	۱۲		
۲	هشتم	۲۳	۲۸	۱۰	یازدهم	۸	۱۳		
۳	نهم	۲۴	۲۹	۱۱	دوازدهم	۹	۱۴		
۴	دهم	۲۵	۳۰	۱۲	سیزدهم	۱۰	۱۵		
۵	یازدهم	۲۶	ذیحده	۱۳	چهاردهم	۱۱	۱۶		
۶	دوازدهم	۲۷	۲	۱۴	پنجم	۱۲	۱۷		
۷	سیزدهم	۲۸	۳	۱۵	ششم	۱۳	۱۸		
۸	چهاردهم	۲۹	۴	۱۶	هفتم	۱۴	۱۹		
۹	پانزدهم	۳۰	۵	۱۷	هشتم	۱۵	۲۰		

ولادت حضرت رضا علیه السلام سال (۱۵۲) هجری

اساس عمارت خانه عالی میرزا مهدی امدهای و تولد در مهراس و کنگره از سنه ۱۳۰۰ هجری گذارده شده (مهراس)

در ذممه ۱۳۲۵

و تعطیلات ولایات و
مرحوم مشیرالدوله
امضای شاه مرحوم
بدر اعلی حضرت محمد
هیئت وزرا و درباریان
آورد فرات نمودند
طهران در آن موقع
تکرات بشارت انگیز

س از هیاهوی ملت
کوشش های پاینده
قانون اساسی اول
رسیده و بر اثر امضای
علی شاه از صحنه نهاده با
به دارالشورای ملی
شوق و شغف اهالی
به تصور نگنبد
بجمله بلاد شد، و

درین مقام هم خدمت خود را آن مرحوم بملک و ملت و وطن تکمیل کرد - مشیرالدوله اول وزیر است
که سرتوایم بشورای ملی خم نمود، و کمال همراهی را ظاهراً و باطناً در تأسیس این اساس مقدس
فرمود، و از راه خیرخواهی چنانچه شاید و باید حق امر را بشاه مرحوم فهماید، بالغ بر چهل سال
با کمال درستی و صداقت خدمت نمود، و در این قرن بی قدری اول شخصی است که از روی خدمت
و در ستکاری از دارالانشاء بدارالصداره رسید، درین دوره بین رجال دولت فقط آن یک نفر محبوب
القلوب عامه و محل اطمینان علما و شاه مرحوم بود، پیشرفت اولیه مجلس هم همه بواسطه همراهی و
میل قلبی آن مرحوم صورت بست، چنانچه از بد استغفای ایشان و ورود امین السلطان ایران منتقل
و مجلس مشغول دفع مخاطرات گردید، بد از قتل امین السلطان که مسلم بود بیس الوزران باز ایشان
خواهد رسید و آهای رفته بجوی باز خواهد آمد، غفلت رحلت نمود، اراد ملت حتی وکلای شورای
ملی را هم شبهه در شهادت آن مرحوم رفت، ولی نظر جمال اندیشی فرزندان دانشمند آن مرحوم
جایان مشیرالدوله حایه و مؤمن الملك سرپوش روی این امر گذاشته شد - رحمت الله علیه

(درین اداره حاجی میرزا مهدی امینی و اولاده (مدیران و وکلای) باد سال است صحیحاً مشغول به تجارت است)

پنجی ایل سال ۱۲۸۷ شمسی هجری، مطابق ۱۹۰۸-۱۹۰۹ میلادی، و ۱۳۲۶ قمری هجری

ایام	دعای	دسمبر	ذممه	توقیعات
چهارشنبه	اول	۱۶	۲۱	شهادت امام محمد باقر علیه السلام
پنجشنبه	دوم	۱۷	۲۲	یوم التوبه
شنبه	سوم	۱۸	۲۳	یوم العرفه
یکشنبه	چهارم	۱۹	۲۴	عید انصاری
دو شنبه	پنجم	۲۰	۲۵	
سه شنبه	ششم	۲۱	۲۶	شب یلدا
چهارشنبه	هفتم	۲۲	۲۷	اول جدی و اول چله بزرگ
پنجشنبه	هشتم	۲۳	۲۸	
شنبه	نهم	۲۴	۲۹	وقت امام محمد تقی علیه السلام
یکشنبه	دهم	۲۵	۳۰	ذممه
دو شنبه	یازدهم	۲۶	۱	
سه شنبه	وزدهم	۲۷	۳	عید غدیر خم
چهارشنبه	سیزدهم	۲۸	۴	
پنجشنبه	چهاردهم	۲۹	۵	
شنبه	پانزدهم	۳۰	۶	

خدمتیکه این سید بزرگوار
 مرحومته و ملت مجیده ایران
 قدماست البته ایرانیان داخله
 این سید جلی بست و شیخ
 مسلمین با تیغ زبان جهاد
 ناصرالدین شاه که غالی در
 کام خشک بود - این سید
 خوف و بیم خلق را از خواب
 اشنامی فرمود. و ازین رو
 مختلفه به فتنه هر طبقه
 ولی چون بحق بود همیشه کلامه
 حقه و تقریرات سرودند
 بیدار و باحقان حقوق خود
 صبر بر قلمش نیز بنمادای «قومی
 غفلت را بیدار میفرمود.

در حوزه مشروطیت بامت
 نوده قلم شرح و تفسیر
 میفرمودند و چون در این
 حالت که در آن زمان
 فی سینه شد و در این
 استیفاء بود و در این
 شخصیت بر این
 غفلت بیدار و در این
 در هر نقطه قدم می نهاده است
 از مسائلی مثلا میگردد
 عینا دانت به تیرت بر این
 اسلامیات را از خواب غفلت
 ترغیب میدود بلکه سانهاست
 یا اینها را چون «مختران» بستر
 هموارد مقالات مسیحه و

واضح مشوقانه این یکه از میدان سیاست زینت ده جرائد آزاد فارسی بوده است. چنانچه از ده سال باین طرف
 مکرر مقالات عالی و خیالات متعالی ایشان رونق بخشای صفحات جلالین گردیده است. نه تنها جراید فارسی و
 دائیان ایرانی معرف و قدر دان این وجود محترم اند. بلکه غالب جراید فرنک و امریکا و عمده سیاسیون اروپا
 و انگلونی، بالسنه مختلفه اشارات ستایش میکنند، و تقریراتشان را ترجمه نموده، متخرا در جراید بلژیکی خود درج
 و رموز سیاسی آن را حل مینمایند، و میگویند ملتی که پس از یداری دارای چنین خطبا، بلیغ باشد محال است
 دوباره بخواب غفلت اوفتد، و این سید بزرگوار را به بزرگترین خطبا و منکلمین سیاسی گذشته خود تشبیه مینمایند
 و مری مدینت و نوحش میخوانند، الحق وجود مبارک این سید نبیل و فاضل جلیل ایرانیان را مایه فخر و
 مباهات، و بنیان مشروطیت را اسطوره قوم و محبوب ترین ایرانی نزد ایرانیان است، هرکس از دور و
 نزدیک مائل باستقامت از فرمایشات ایشان باشد با دارة شریفه بومیه (ندای وطن) در طهران رجوع نموده
 جریده مبارکه «الجمال» که منحصر به نقل تقریرات و تحقیقات ایشان است طلب نماید

پیش از این سال ۱۲۸۷ شمسی هجری - مطابق ۱۹۰۹ میلادی - ۱۲۲۶ - ۱۲۲۷ قمری

ایام	روز	توفیقات	ایام	روز	توفیقات
جمعه	اول	۲۲	شنبه	شانزدهم	۷
شنبه	دوم	۲۳	یکشنبه	هفدهم	۸
یکشنبه	سوم	۲۴	دوشنبه	هجدهم	۹
دوشنبه	چهارم	۲۵	سه شنبه	وزدهم	۱۰
سه شنبه	پنجم	۲۶	چهارشنبه	بیستم	۱۱
چهارشنبه	ششم	۲۷	پنجشنبه	بست و یکم	۱۲
پنجشنبه	هفتم	۲۸	جمعه	بست و دوم	۱۳
جمعه	هشتم	۲۹	شنبه	بست و سوم	۱۴
شنبه	نهم	۳۰	یکشنبه	بست و چهارم	۱۵
یکشنبه	دهم	۲۴ محرم	دوشنبه	بست و پنجم	۱۶
دوشنبه	یازدهم	۲	سه شنبه	بست و ششم	۱۷
سه شنبه	دوازدهم	۳	چهارشنبه	بست و هفتم	۱۸
چهارشنبه	سیزدهم	۴	پنجشنبه	بست و هشتم	۱۹
پنجشنبه	چهاردهم	۵	جمعه	بست و نهم	۲۰
جمعه	پانزدهم	۶	شنبه	بست و دهم	۲۱

(اداره نشراتی مطبعی میرزا مهدی اسطوخاوند و اولاد در کاشانه برای خرید هر ورق و چاپ شمارهات استعداده را دارد)

در هر نقطه قدم می نهاده است از مسائلی مثلا میگردد عینا دانت به تیرت بر این اسلامیات را از خواب غفلت ترغیب میدود بلکه سانهاست یا اینها را چون «مختران» بستر هموارد مقالات مسیحه و

مذای مشروطیت ، جارجی حقوق ملت ، واقف بر موز سیاست ، یگانه متکلم غیور ، و فرزانه خطیب
(پرشور ، آقا میرزا نصرالله ملک الملکانین واعظ اصفهانی ساه الله تعالی)

یکه تاز میدان فصاحت
مدینت و وطن خواهی ، آقا
[که الحق والانصاف ملک
در راه پنداری جمهور و قلع و
مات را بحقوق مشروعه خود ،
برایت فصیح در خلاء و ملا
بیست سال قبل زمانی که در
جز معدودی صاحب حسن
دانش و بیع خواهی در بند
تعم ایرانیان را به جان آورده -
مورد ، همین قدم در ایام
سمن مواعظ حسنه سهنگه
و حتی التدور در ادهان نام
مدارس و تعیم اطفال که شادمانه
شاخته شده ، دوم ترویج

و بلاغت ، و مجاهد طریق
میرزا نصرالله ملک الملکانین
الملکانین است [قریب کرب
قع استبدادیان و آشنا نمودن
بازدانی بسور بیع و بی
و هر مایر و شقی مجده نمود ،
ایرانیان خارجه و داخل
بیدار دیده نمی شد ، این
معمور و بجای با سندان نام
افتاح مدرسه بوسع جدید
استبداد بهر نقطه قدم نمی در
اهم را پیش بود خارجه - حتی
جای دادی ، اول اول
جمع نیک بختی هر
امته و حتی که سانس زبون

و فوت تمام مالی بسته باوست ، سوم آشنا نمودن اهلی را بحقوق مشروعه خود که سرمایه مشروطیات میباشد ، چنانچه
مواعظ و نظمشایشان به ترویج اتمه وطنی ایشان ، و افتاح مدرسه جدید در انزلی در غالب جراید خارجه و داخل
اشاعت یافته و گوشزد طلبان گردیده است - این داد مرد جهایل در تشدید اصلاح این ملت که همزه پیش نهاد دانسته بود
دوچار ملامت و آزار مستبدین روحانی و جسمانی گردید ، ولی از علو حوصله از اوم هیچ لایم و رحر هیچ را اجر گرد
کدورت بخاطر نشاند ، تا غایت تمام خویش مالی آمد ، یعنی قوانم سلطنت بر اساس مشروطیات قرار گرفت
خدمات جناب ملک الملکانین مالا و جانا در دوره مشروطیت نه نامدازه است که درین مختصر بگنجد ، و ما اشانکه
موقع دیگر بر حسب و تالیفه قدرانی این اداره مینه در جبل المین درج خواهیم نمود ، درین جا همین قدر میگویم که او
داد مرد بندری بگردن این ملت حق مشروعه ثابت نموده که ادای حقوق آن درین دوره برای حق شد - ن ایران د و
است - خداوند امثال ایشان را در ملت ایرانیه زیاد فرماید

پیچی ایل سال ۱۲۸۷ شمسی هجری ، مطابق ۱۹۰۹ میلادی ، و ۱۳۲۷ قمری هجری

ایام	اسفند ماه	فروردی	محررم	توفیقات	ایام	اقتد ماه	مارچ	صفر	توفیقات
یکشنبه	اول	۱۴	۲۲		دوشنبه	شازدهم	۱	۸	
۲	دوم	۱۵	۲۳		۳	خندم	۲	۹	
۳	سوم	۱۶	۲۴		۴	هجدهم	۳	۱۰	
۴	چهارم	۱۷	۲۵		۵	نوزدهم	۴	۱۱	
۵	پنجم	۱۸	۲۶		جمعه	بیستم	۵	۱۲	
۶	ششم	۱۹	۲۷		شنبه	بیست و یکم	۶	۱۳	
۷	هفتم	۲۰	۲۸		۱	بیست و دوم	۷	۱۴	
۸	هشتم	۲۱	۲۹		۲	بیست و سوم	۸	۱۵	
۹	نهم	۲۲	سه		۳	بیست و چهارم	۹	۱۶	
۱۰	دهم	۲۳	۴		۴	بیست و پنجم	۱۰	۱۷	
۱۱	یازدهم	۲۴	۵	ولادت امام محمد باقر علیه السلام	۵	بیست و ششم	۱۱	۱۸	
۱۲	دوازدهم	۲۵	۶		جمعه	بیست و هفتم	۱۲	۱۹	
۱۳	سیزدهم	۲۶	۷		شنبه	بیست و هشتم	۱۳	۲۰	
۱۴	چهاردهم	۲۷	۸		۱	بیست و نهم	۱۴	۲۱	
۱۵	پانزدهم	۲۸	۹	ولادت حضرت کلام علیه السلام	۲	بیست و دهم	۱۵	۲۲	

فهرست مندرجات

شماره‌های ۱-۵۶	بخش یکم اوراق و اعلامیه‌های رسمی:
شماره‌های ۵۷-۹۷	بخش دوم اسناد و اوراق مرتبط با تاریخ مشروطیت:
شماره‌های ۹۸-۱۳۲	بخش سوم بیانیه‌های احزاب و اعلامیه‌های سیاسی:
شماره‌های ۱۳۳-۱۳۵	بخش چهارم نمونه تبلیغات انتخاباتی دوره پنجم مجلس:
شماره‌های ۱۳۶-۱۴۶	بخش پنجم چندروزنامه و مجله کمیاب:
شماره‌های ۱۴۷-۱۵۲	بخش ششم آگهیهای مدارس:
شماره‌های ۱۵۳-۱۷۳	بخش هفتم اطلاعیها و اوراق مربوط به راه و بازرگانی:
شماره‌های ۱۷۴-۱۸۰	بخش هشتم گزارشهای سیاسی و اوراق شخصی چاپی:
شماره‌های ۱۸۱-۱۸۸	بخش نهم مطاب فرهنگي و موسیقي:
شماره‌های ۱۸۹-۱۹۰	بخش دهم اطلاعیها و اوراق به‌زبانهای خارجی:
شماره‌های ۲۰۰	بخش یازدهم پیوست (گوناگون):

توضیح

در هر يك از بخشها، اگر نتوانسته‌ایم نظم تاریخی اسناد را کاملاً رعایت کنیم به مناسبت اشکالات فنی و عکس برداری بوده است. بهر حال تا آنجا که امکان داشته است اسناد همزمان و مربوط به يك جریان نزدیک به هم به چاپ رسیده است.